

ACTA DE LA SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA DEL PLE DEL CONSELL DE MALLORCA

Identificació de la sessió

Núm.: 4/2015

Caràcter: extraordinària

Data: 28 de març de 2014

Horari: 9:35 h. a 10:45 h.
11:50 h. a 14:55 h.

Lloc: sala de plens

Assistents:

Hble. Sra. presidenta: Maria Salom Coll.

Hbles. Srs. consellers: Antoni Alemany Cladera, Joana Aina Campomar Orell, Sílvia Cano Juan, Catalina Cirer Adrover, Miquel Àngel Coll Canyelles, Bernardí Coll Martorell, Jaume Colom Adrover, Jaume Crespí Deyà, Francesc Josep Dalmau Fortuny, Miquel Ensenyat Riutort, Joan Ferrà Martorell, Joan Font Massot, Jaume Garau Salas, Maria Magdalena Garcia Gual, Mercedes Garrido Rodríguez, Margalida Ginard Mesquida, Melchora Gómez Andrés, Antonio Llamas Márquez, Antoni Mulet Campins, Josep Oliver Rabassa, Maria Magdalena Palou Cànaves, Antònia Roca Bellinfante, Bernat Roig Cabrer, Margalida Isabel Roig Catany, Joan Rotger Seguí, Jeroni Salom Munar, Rosario Sánchez Grau, Juan José Sard Flaquer, Catalina Soler Torres, Coloma Terrassa Ventayol, Maria Verger Noguera i Miquel Vidal Vidal.

També hi assisteixen els Hbles. Srs. consellers executius: Jaume Juan Garcia i Mauricio Rovira de Alós.

Secretari general: Sr. Jeroni M. Mas Rigo.

Interventora general: Sra. Elena Montejo Fuentes.

ORDRE DEL DIA

1. Debat de Política General del Consell de Mallorca.

DESENVOLUPAMENT DE LA SESSIÓ

PUNT 1. DEBAT DE POLÍTICA GENERAL DEL CONSELL DE MALLORCA.

El Sr. ROTGER (vicepresident de Cultura, Patrimoni i Esports qui actua com a moderador d'aquest debat) saluda tots els presents en aquesta sala de sessions de Palau Reial, seu del Consell de Mallorca, i dóna la benvinguda a la presidenta del Parlament de les Illes Balears, al vicepresident del Govern de les Illes Balears, diputats, batles i públic que han tengut la benevolència d'assistir a aquesta sessió plenària extraordinària que té per objecte dur a terme el Debat de Política General del Consell de Mallorca.

Explica que, en compliment del que s'ha acordat per al desenvolupament de la sessió, li correspon a la presidenta del Consell de Mallorca, Hble. Sra. Maria Salom Coll, iniciar aquest debat amb la seva intervenció, a qui tot seguit dóna la paraula.

La Sra. PRESIDENTA del Consell de Mallorca pronuncia el discurs següent:

“Apreciats consellers i portaveus dels grups polítics, digníssimes autoritats, representants dels mitjans de comunicació, senyores i senyors, siau tots benvinguts a aquesta casa, la casa de tots. Bon dia.

Aquest que ara començam és el darrer debat de política general del Consell de Mallorca d'aquesta legislatura.

Ben aviat hi haurà unes eleccions autonòmiques, insulars i municipals en les quals diferents candidats ens presentarem als ciutadans i els demanarem que ens tornin donar la seva confiança.

Com vostès saben bé, perquè així ho ha volgut el meu partit, em tocarà, per segona vegada, liderar la llista de la meua formació política a la presidència del Consell. Aquesta és una expectativa que m'honora, m'il·lusiona i que agraesc, com és normal, profundament.

I, en aquest sentit, els ciutadans em demanaran què he fet en aquests quatre anys en aquesta institució per merèixer la responsabilitat de tornar presidir el Consell quatre anys més.

És una pregunta lògica, a la qual puc respondre que estic convençuda que en aquests anys de govern, en aquesta casa, s'hi ha duit a terme una bona gestió. I això ho he d'agrair a l'equip de consellers, directores insulars i d'altres responsables polítics; als tècnics que ens han acompanyat, així com als funcionaris, als professionals i a tots els treballadors d'aquesta casa.

Amb això no vull dir que tot hagin estat flors i violes. De la mateixa manera que hi ha hagut encerts, també s'han produït errades. I no me sap gens de greu admetre això perquè equivocar-se fa part de la naturalesa humana.

En aquest sentit, aprofit l'ocasió per demanar disculpes als ciutadans que tenguin la percepció que els he fallat d'alguna manera.

‘Errare humanum est’, deien Sèneca i molts d’altres savis, i Sant Agustí va afegir que ‘perseverar en el error és diabòlic’.

Ens en guardarem molt, de no corregir els errors.

Ara bé, si he de ser franca, estic satisfeta amb la feina realitzada, perquè trob que s’han aconseguit materialitzar els tres punts que, en sa meva opinió, havien de conformar l’essència i la columna vertebral d’aquesta legislatura:

La seriositat i el rigor en l’administració dels recursos dels mallorquins i en la gestió de les competències d’aquest Consell; la transparència i l’honestedat, en el sentit d’honradesa, en el govern de la institució; el diàleg i les portes obertes com a senyes d’identitat d’una administració que ha volgut estar a prop de tothom, i en especial a prop de les persones que més ho necessiten i de les institucions que, igualment, més han de menester la nostra ajuda, és a dir, els ajuntaments i, sobretot, els més petits.

Seriositat, honestedat, transparència i proximitat. Aquestes paraules han caracteritzat el dia a dia de la feina que s’ha fet al Consell de Mallorca, que va començar un matí de juny de l’any 2011.

Encara record el meu primer dia al despatx de Palau Reial. No vull amagar que no les tenia totes segures. Fer-se càrrec d’una responsabilitat tan important, i amb un suport electoral tan majoritari dels mallorquins, suposa molta pressió. Malgrat tenia ben clar quines havien de ser les prioritats de la legislatura, i era conscient que comptava amb un gran equip, no podia deixar de demanar-me a mi mateixa amb quina situació em trobaria: estaria la caixa tan buida com deien que estava? Seria veritat que els proveïdors no cobraven des de feia molts de mesos? Respondrien a la realitat les informacions sobre que els comptes del Consell feien figa?

Allò que sabia ben cert és que entrava en una institució sense pressupost aprovat, i que hauria de menester una rehabilitació urgent i immediata. I he emprat la paraula rehabilitació amb tota la intenció, perquè és veritat que la feina pendent anava més enllà d’una pura reforma, o d’un simple canvi en la manera d’actuar. El Consell, com institució política i pública, amenaçava ruïna i havia de ser rehabilitat.

En primer lloc, s’havia de rehabilitar davant els ulls dels mallorquins, que veien el Consell com una institució no precisament exemplar, i els casos que han anat sorgint els darrers anys, i que tots coneixem massa bé, crec que no fa necessari que m’estengui sobre això.

Era urgent, en aquest sentit, rehabilitar el prestigi del Consell, demostrar que començava una etapa nova on l’honestedat en l’exercici de les responsabilitats polítiques i en el maneig dels comptes públics havia de ser l’única consigna possible.

Aquest objectiu va donar sentit a l'acord sobre el 'Codi Ètic de Bon Govern i Transparència' que totes les forces polítiques vàrem firmar i que ha fet possible que la política d'opacitat que va imperar en èpoques precedents, s'hagi transformat en una política de comptes clars i de llum i taquígrafs.

En segon lloc, el Consell havia de ser rehabilitat del d'un punt de vista pressupostari i comptable, superant la situació de bancarrota que vàrem heretar, perquè, en realitat, els comptes d'una administració pública es pareixen molt als comptes de qualsevol casa. Tants de doblers entren, tants de doblers surten.

Per desgràcia, en aquesta casa de tots els mallorquins, que és el Consell de Mallorca, sortien molts més doblers dels que entraven. Ara ja no és així.

Vertaderament s'han hagut de fer sacrificis, ens hem hagut d'estrènyer la corretja i hem hagut de prendre decisions complicades i no sempre agradables. Però el resultat de tot plegat és que, ara, el Consell és una institució que no deu res, que paga els seus proveïdors puntualment, i que després d'aquests anys passats de restriccions pressupostàries, enguany, a la fi, s'han pogut afegir petits augments en les previsions d'ingressos.

I, finalment, el Consell havia de ser rehabilitat des d'un punt de vista encara molt més integral: era necessari donar sentit a la seva existència, demostrar que el Consell era, i és, una institució útil, ben útil, per a tots els mallorquins.

I què volia dir fer realitat aquest objectiu? Primer de tot, desprendre's de tota aquella estructura política que no era pròpia de les competències concretes del Consell, i fer que el Consell deixàs de ser, com he dit abans, una administració completament sobredimensionada.

Per què volien un departament de Turisme, si no gestionaven les competències en Turisme? Pareix una qüestió de sentit comú, però, per desgràcia, això era el que passava aquí, en aquesta casa, fa només quatre anys.

Si a aquest desgavell d'organització se li afegixen quantioses despeses en protocol, en propaganda, en representació institucional, en càrrecs de confiança, en televisions que no feien més que duplicar l'oferta ja existent a les Illes Balears, és normal i és natural que els mallorquins es demanassin, fa quatre anys, si l'existència del Consell de Mallorca tenia sentit.

De fet, si alguna obsessió m'ha perseguit en tot aquest mandat, ha estat la necessitat de fer canviar aquesta idea, de la nostra gent de Mallorca, en relació al Consell.

Volia demostrar que el Consell és una institució útil, i jo encara diria que imprescindible, per oferir serveis als ciutadans, pel seu benestar i la seva qualitat de vida.

Amb una paraula, allò que pretenia, juntament amb el meu equip de col·laboradors, era salvar el Consell del descrèdit i del desprestigi en què es trobava, i fer que pogués seguir com a institució de govern de Mallorca.

Ja veuen, senyores i senyors, que tot i que molts de vostès m'han tirat en cara que la meva intenció era fer desaparèixer el Consell, matar el Consell, que el Consell passàs a millor vida, el resultat ha estat exactament el contrari: el Consell avui està més viu que mai, més sà, més fort i més consolidat.

Rehabilitar el Consell.

Però, com fer-ho? Com aconseguir-ho?

Aquesta era la idea que tenia en el cap des del primer dia que vaig seure a la cadira del meu despatx. Va ser un dia molt especial. Em feia càrrec d'una gran responsabilitat i de cap de les maneres volia fallar als mallorquins que havien confiat majoritàriament amb mi i amb el meu partit.

Idò saben què? Si hi ha una cosa de la que n'estic plenament satisfeta i orgullosa és del fet que, passats aquests quatre anys, som la mateixa. Tenc la mateixa il·lusió, les mateixes ganes de fer feina pels mallorquins, i la mateixa disponibilitat per obrir les portes del Consell a tothom que hagi de menester parlar amb nosaltres. Fins i tot, he conservat els mateixos horaris i costums. No he canviat.

Estam, com hem dit, al darrer tram de la legislatura. Una legislatura que ha estat complicada, difícil, i tothom coincidirà amb jo a afirmar que molt complexa.

A l'any 2011, Mallorca, les Illes Balears i Espanya vivien una de les pitjors crisis de la seva història. I de retruc les administracions públiques ens trobàvem amb l'obligació de reajustar les nostres prioritats i de redimensionar els nostres recursos pressupostaris.

En el Consell de Mallorca, aquestes prioritats es centraren en quatre grans àrees: els serveis socials, la gestió econòmica i pressupostària, l'ajuda als ajuntaments i la seguretat a les nostres carreteres.

En efecte, senyores i senyors consellers, en una època de crisi, el benestar social ha de ser l'eix central de qualsevol acció de govern que vulgui tenir presents, realment, els interessos de les persones.

Quan hi ha dificultats, quan hi ha milers de persones que perden la feina, o veuen en perill mantenir ca seva, o es veuen abocades a la pobresa, res no hi pot haver més important per a una administració pública que estar al costat dels que més pateixen.

La primera passa en aquest camí era augmentar els recursos destinats a l'àrea de Serveis Socials.

Mentre en altres departaments optàvem per baixar les partides, especialment en temes de protocol i de representació, i en altres despeses supèrflues, en el camp de les

polítiques socials hem pujat el pressupost cada any, sense interrupció, des del començament de la legislatura.

Tant és així, que enguany la nostra institució compta amb el pressupost de benestar social més elevat de tota la seva història.

Si fa 4 anys, els serveis socials representaven el 28,6% del pressupost total del Consell, ara representen el 43,83%, amb un muntant global de més de 144 milions d'euros el 2015.

Això vol dir que, a prop de la meitat dels doblers que inverteix el Consell, van destinats a polítiques socials.

I qui ha sortit beneficiat d'aquesta aposta clara per donar una mà i ajudar els més desafavorits? Justament els col·lectius que més ho havien de menester.

Per exemple, s'han augmentat substancialment les places destinades a les persones amb discapacitat, concertades amb entitats que representen aquest col·lectiu.

Les 1.601 places que hi havia l'any 2011 s'han convertit en 2.229, o sigui, 628 més de les que nosaltres ens trobarem.

Una altra àrea on s'ha fet molta feina és la d'Inclusió Social, amb realitzacions com el Programa Espai, que està orientat a persones en risc d'exclusió residencial i duit a terme en col·laboració amb la Creu Roja. Aquest programa es va posar en marxa l'any 2013, vista l'alarma social creada pels desnonaments. El resultat d'aquesta preocupació, compartida amb molts de mallorquins, va ser el Programa Espai, en el qual hi hem invertit un milió i mig d'euros.

Però la crisi no només afectava l'habitatge. En aquests anys, també hi ha hagut molta gent que no tenia els doblers suficients per comprar el pa, la llet, i els aliments essencials. Per ajudar aquestes persones el Consell va firmar un conveni amb l'empresa Eroski, amb el qual s'ha pogut ajudar més de 4.000 famílies i hem arribat a més de 20.000 persones de 25 municipis de Mallorca.

A tot això podem afegir un programa d'acció social desenvolupat conjuntament amb Càritas Mallorca, amb 1,2 milions d'euros invertits durant els darrers quatre anys; o la renovació de la xarxa d'inclusió social, amb la incorporació de 100 places noves, que ja fan un total de 460.

Lògicament, no podíem deixar de pensar amb la nostra gent gran, perquè també els nostres majors han patit els efectes de la crisi i han hagut de menester una política decidida i efectiva en matèria d'acolliment residencial, de centres de dia i de llars socioculturals. Així, per exemple, l'any 2014, dedicarem pràcticament 600.000 euros a rehabilitar la xarxa de centres residencials del Consell de Mallorca, i per enguany la previsió és que se destinin quasi 3 milions d'euros a diferents obres de reforma.

Finalment, a l'àrea de Menors i Família, s'ha impulsat tant com ha estat possible l'acolliment familiar, concretat en programes dirigits a infants amb necessitats especials, o infants d'entre 6 a 12 anys.

En matèria d'adopcions, l'eina que hem triat ha estat el Programa Esperança, pensat per a nins de menys de 7 anys que pateixen qualque malaltia. També s'ha incentivat la creació de places residencials per a menors, amb un increment de 37 places que són ocupades per nins i adolescents que, per diferents raons, han estat separats dels seus pares biològics.

Com veuen, senyores i senyors, la política social ha impregnat tota l'orientació de la nostra acció de govern aquests quatre anys.

I no tenc cap dubte que si no hagués estat així, si el Consell de Mallorca no hagués intervingut decididament per eliminar desigualtats i ajudar els més desvalguts, les conseqüències de la crisi econòmica a la nostra illa haurien estat encara molt més devastadores.

Aquí tenim un motiu molt clar per afirmar, rotundament, que el Consell ha estat una institució útil. Perquè res pot ser més útil ni és més necessari en qualsevol societat que estar al costat d'aquelles persones que més ho necessiten.

Ara bé, tant per fer política social com per a qualsevol altre caire de política, és imprescindible disposar de recursos, i això implica que l'estructura econòmica d'una administració funcioni. I em sap greu dir-ho, però fa quatre anys, el funcionament del Consell en aquest camp era caòtic: no teníem pressupost aprovat, sinó que ens havíem de conformar amb un pressupost prorrogat, el pressupost de l'any 2010; els proveïdors no cobraven; les entitats no rebien les ajudes a temps; els deutes eren colossals, tant amb els bancs com amb les entitats en general; les factures s'acumulaven i s'acumulaven dins els calaixos i no hi havia diners per pagar-les; i la situació, en termes d'empresa, si m'ho deixen dir així, era de fallida tècnica.

Fa 4 anys l'endeutament del Consell era de 300 milions d'euros: es devien 180 milions als bancs, 60 milions als proveïdors i 90 milions als ajuntaments. Per no parlar de la Fundació Teatre Principal, que es trobava embargada per un deute de 1,7 milions d'euros, a causa de les obres de reforma que no havien estat liquidades.

Avui, a dos mesos per acabar la legislatura, el deute amb els proveïdors i amb les administracions públiques s'ha saldat completament, no devem res, ni a proveïdors ni als ajuntaments, i hem rebaixat el nostre deute que teníem amb els bancs, l'hem reduït en 62 milions d'euros. Hem reduït l'endeutament del Consell de Mallorca en un 30%.

Ara, les empreses i els professionals que accepten encàrrecs del Consell de Mallorca saben que cobraran quan toca, que no els farem esperar més de el que sigui necessari, i que no hauran d'hipotecar els seus negocis per la lentitud desesperant de l'administració.

Si les empreses de ca nostra saben que poden confiar en cobrar els seus serveis, en temps i forma, tendran la possibilitat d'assumir projectes més ambiciosos, d'ampliar el negoci i de crear més llocs de feina.

Avui, si es gasta un euro al Consell és perquè aquesta inversió té una utilitat molt concreta per a la societat mallorquina.

Hem llevat despeses de representació, de protocol i de publicitat, i hem eliminat quasi la meitat dels càrrecs de lliure designació d'aquesta legislatura. Posaré un exemple molt concret. En alts càrrecs i càrrecs de confiança, el Consell ha estalviat aquests quatre anys 7 milions d'euros, perquè els 52 alts càrrecs de l'anterior legislatura, han passat a 23.

Paral·lelament, i en sintonia amb el que reclamaven els ciutadans, l'assignació pressupostària destinada als partits polítics l'hem reduït en un 20%, i l'hem mantingut congelada tots aquests darrers quatre anys.

Aquest equip de govern, a diferència dels nostres predecessors, ha confiat en els tècnics i en els funcionaris de la casa. No hem exigut carnets ni fidelitats polítiques a ningú, sinó, pura i simplement, voluntat, preparació, ganes i capacitat de fer feina.

També hem insistit molt en la línia de construir un Consell de Mallorca ajustat a la realitat de les competències que gestiona. Durant aquests anys, el Consell ha volgut gestionar només aquelles competències a les que vertaderament podia fer front en funció del seus recursos.

I com vostès saben, els recursos no han fet llarg en una època de crisi i de redistribució pressupostària, que ha exigut fer un esforç important per treure el màxim profit a cada euro que entra a la caixa.

Avui, el Consell de Mallorca és una administració solvent. I quina ha estat la recepta? Posar ordre en els comptes públics.

L'obligació de qualsevol responsable polític és gestionar amb transparència i amb rigor uns recursos que no són seus, sinó de tots i cadascun dels mallorquins. I això hem fet, senyores i senyors.

En primer lloc, aprovant el pressupost d'aquesta casa quan tocava. Enguany, com vostès saben, i per primera vegada en molt de temps, el Consell ha donat llum verda a les seves partides pressupostàries abans d'acabar l'exercici de l'any 2014.

Això vol dir que tots els departaments tenen més facilitat per a la gestió de les seves competències, i que la maquinària administrativa ha pogut començar a funcionar molt més aviat.

En els dos primers anys, el pressupost de la institució va minvar: un 20% l'any 2012, i un 10% el 2013. Així com les expectatives anaven millorant, hem anat aplicant petites pujades del 7%, l'any 2014 i l'any 2015.

No ferem com els nostres antecessors, que aprovaven pressuposts amb uns ingressos prevists que no quedaven justificats.

Ho torn a dir: un euro entra, un euro surt.

El compte de la vella, si volen, però també una fórmula tremendament efectiva.

Els resultats d'aquesta prudència econòmica són evidents, malgrat que no tot el mèrit sigui nostre.

I en aquest punt vull fer referència a la bona col·laboració entre institucions d'aquesta legislatura, com per exemple el Govern de les Illes Balears i el Govern d'Espanya amb la posada en marxa dels mecanismes de pagament als proveïdors.

Com és sabut, des de l'any 2007 estava pendent l'aprovació d'una llei de finançament dels consells insulars que dotàs aquestes administracions de l'autonomia financera que tant havien de menester. Ara, gràcies a la capacitat d'entesa dels quatre consells i la voluntat de negociació del Govern de les Illes Balears, tenim un sistema que ha convertit les institucions insulars en institucions majors d'edat, emancipades, que ja no depenen de la benevolència d'altres administracions, sinó que poden fixar els seus propis criteris de despesa i d'inversió.

Crec, en aquest sentit, que tots els mallorquins hem d'estar agraïts a l'aposta del president Bauzá en favor dels governs de cada una de les illes, perquè la llei de finançament va introduir un nou marc en matèria de política pressupostària. Gràcies, per saber entendre que el Consell és una institució útil, imprescindible i sense la qual es trencaria tot l'equilibri competencial i de gestió de les Illes Balears.

Ara bé, quan els ciutadans ens volgueren donar la majoria absoluta al Consell de Mallorca, no només es tractava de demostrar que aquesta institució és útil. També era necessari posar de manifest que, a més d'útil, era una institució honesta i decent. Era urgent recuperar el prestigi d'una institució, posada en sospita a causa de les males pràctiques d'èpoques passades.

En aquest terreny, també, la feina ha estat feixuga. Perquè els ciutadans no confiaven amb un Consell que havia estat implicat en els casos de corrupció que són a la memòria de tots nosaltres.

La millor fórmula que hi havia per fer evidents aquestes bones intencions va ser la de l'absoluta transparència, informant els mallorquins de tot allò que es fa amb els seus doblers, sense amagar ni un punt ni una coma.

Aquesta va ser la finalitat que va donar sentit a la posada en marxa del Codi Ètic de Bon Govern i Transparència, una iniciativa pionera i única en la història de la nostra institució.

He de reconèixer la implicació i la col·laboració de tots els grups polítics d'aquesta casa, perquè tots érem ben conscients que era tant necessari com el pa.

Avui, els ciutadans saben en què ens gastam els seus diners, quines actuacions emprenem, quina és la nostra agenda, a quines persones o institucions rebem a Palau Reial, i, en definitiva, estan al dia de tots aquells aspectes que envolten l'activitat diària del Consell de Mallorca. I poden trobar tota aquesta informació, simplement, consultant la nostra plana web.

Clar que eren encara moltes més les coses que ens demanaven els mallorquins. En especial, els mallorquins que viuen a petits municipis. Aquest va ser el motiu pel qual, juntament amb els serveis socials i el reequilibri dels comptes públics, el Consell de Mallorca entengués el suport als municipis com una de les seves grans prioritats.

Molts dels consellers i conselleres que formen part del Ple d'aquesta institució en aquesta legislatura són o han estat batles, batlesses, regidors o regidores. Saben més bé que ningú que els ajuntaments ho han passat malament aquests anys, i les dificultats que han hagut de superar per seguir fent efectives les seves competències amb una minva important dels seus recursos econòmics.

Des del Consell hem procurat ajudar l'àmbit municipal de la nostra illa de diferents maneres. Hem procurat escoltar i atendre les seves demandes; i hem contribuït a pal·liar els seus problemes de tresoreria en la mesura de les nostres possibilitats, sense mirar mai el color polític.

En els dos primers anys, 2012 i 2013, el Consell va destinar 8 milions d'euros als Consistoris perquè poguessin fer front a les seves despeses corrents. Així ens ho havien demanat els batles i les batlesses, i així ho fem. L'any passat, amb la situació del Consell sensiblement recuperada, es va posar a disposició dels ajuntaments una inversió de 13,3 milions d'euros per als exercicis 2014 i 2015, orientats a obres d'infraestructura i equipaments.

Sumant els 6 milions del pressupost d'enguany, hauran estat pràcticament 20 milions els que hem dedicat a impulsar aquests actuacions als nostres pobles, amb subvencions que arriben al cent per cent del seu cost.

Si fan una volta pels municipis de Mallorca se'n donaran compte, que s'hi torna fer feina. Que les pales i les excavadores tornen a funcionar, i en això hi té molt a veure el compromís del Consell amb els nostres ajuntaments, amb els nostres municipis. En total, estam parlant de 97 projectes que engloben des de la pavimentació de carrers, la renovació de xarxes d'aigua o millores diverses als seus equipaments municipals.

Els beneficiats són els residents i els mateixos ajuntaments, però també les empreses mallorquines, que poden facturar i fer feina gràcies als encàrrecs procedents d'aquestes actuacions. En concret, són 54 les empreses que han tret profit d'aquest tipus d'obres, i centenars de persones les que han trobat feina quan ja havien perdut l'esperança d'aconseguir-ho. També per a totes aquestes persones el Consell de Mallorca ha estat una institució ben útil.

A més d'ajudar els Ajuntaments en el seu dia a dia i en la renovació de les seves infraestructures, era necessari abordar un altre gran objectiu: potenciar un procés de descentralització del Consell.

En aquest sentit, s'ha duit a terme el traspàs de titularitat de diferents vies urbanes a les corporacions municipals, i s'ha fet realitat la creació d'un registre únic d'entrada de documents a 28 municipis de l'illa. Igualment, hem aportat el nostre granet d'arena a la modernització de les administracions locals, donant un impuls important al projecte d'administració electrònica.

Enguany es destinaran 300.000 euros per implantar l'administració electrònica municipal, i, al mateix temps, es seguirà fomentant l'ajuda tècnica als ajuntaments, amb la participació dels tècnics informàtics del Consell de Mallorca.

El Consell, una altra vegada, ha estat l'ajuntament dels ajuntaments. Mai no ho hauria d'haver deixat de ser.

Passem ara a una altra de les grans prioritats d'aquest Consell de Mallorca, perquè també és una de les grans prioritats dels mallorquins: la seguretat a les nostres carreteres.

Com vostès saben, fa poc vàrem tenir l'ocasió de rebre a la nostra illa la ministra de Foment, Ana Pastor. Visitàrem algunes de les obres viàries més importants que s'han executat durant aquesta legislatura. En aquest sentit, he de tornar fer menció als formidables resultats que hem obtingut gràcies a la col·laboració interinstitucional.

En efecte, a partir del conveni de carreteres subscrit amb el Ministeri de Foment, que preveu un muntant global d'inversió de 431 milions d'euros, s'ha pogut millorar la infraestructura viària de Mallorca, amb obres que han incidit en un aspecte fonamental: reduir els accidents als punts negres de les nostres carreteres.

S'ha hagut de fer molta de feina per arribar fins a aquest moment en què ens trobam avui en dia, perquè quan va començar la legislatura ens trobàrem amb un conveni que l'anterior equip de govern havia incomplert sistemàticament. Es va haver de renegociar amb el ministeri, i de valent, salvant els recels lògics, ja que la passada legislatura el Consell havia rebut 131 milions d'euros de Foment, però només s'havien realitzat obres viàries per valor de 22 milions. I aquí no acaba tot: d'aquesta quantitat, només s'havien justificat al Ministeri de Foment 392.000 euros.

El resultat va ser un conveni paralitzat pels impagaments i sense justificacions d'obres. Des del ministeri la reacció va ser la més normal en aquestes casos: o es justificaven les actuacions finançades, o no arribarien més doblers de Madrid per a carreteres. Ens posàrem mans en l'obra. Negociàrem, parlàrem, convencérem, persuadírem, i a la fi els fruits brotaren. La ministra va poder comprovar l'altre dia que allò que prometérem ho hem complert.

Les carreteres s'han fet de tal manera que ja s'han justificat obres per valor de 110 milions d'euros al Ministeri de Foment. I quins projectes s'han emprès amb aquests

recursos? Hi ha una mica de tot. Alguns dels projectes són actuacions vertaderament ambicioses; altres, en canvi, responen a millores viàries puntuals que eren molt necessàries.

I aquesta aposta per una competència tan important com és la seguretat viària no només ha salvat la vida i la integritat física d'un gran nombre de conductors, vianants i ciclistes, sinó que, a més, ha contribuït a originar ingressos i ocupació per a les nostres empreses, fet especialment rellevant en una època de crisi econòmica.

En total, en aquests quatre anys s'hauran invertit uns 245 milions d'euros a les carreteres de Mallorca en obra nova i de conservació. D'aquesta quantitat, 110 milions procedeixen del Ministeri de Foment, 94 dels contractes de manteniment i 40 han estat inversions extraordinàries per a obres no incloses en els contractes de manteniment.

De tots els projectes executats, potser que el de major transcendència és el desdoblament de la Ma-30, la que serà la segona via de circumval·lació de Palma, destinada a descongestionar el tràfic de la via de cintura. A la fi, Palma veurà complit un dels grans objectius que han marcat aquests darrers 10 anys: el segon cinturó.

Aquesta gran actuació viària ja ha cobrat vida, i, de fet, dos dels trams, concretament el de Pla de na Tesa i l'enllaç amb l'autopista central, entraran en servei entre els mesos d'abril i maig, mentre que un altre tram, el de Son Ferriol, s'està executant des de fa dos mesos i els resultats són ja ben visibles. Pel que fa al tram que enllaça l'autopista amb l'aeroport de Son Sant Joan, les feines estan a punt de començar.

Amb la ministra també visitarem el nou enllaç de l'autopista de Llevant amb el barri del Molinar, que va entrar en funcionament el dia següent, posant punt i final a una reivindicació històrica dels veïnats d'aquesta part de Palma.

Fent inventari de totes les obres viàries que s'han executat aquests quatre anys, hem de començar dient que només vàrem trobar fet i acabat el pont de Son Espases. Hem hagut d'acabar obres del tercer carril de la Via de Cintura, la variant de Son Servera, la variant de Porto Cristo i la variant de Llubí. Hem executat, des del principi fins al final, l'accés de la Via de Cintura a la carretera de Sóller, l'accés a l'autopista d'Inca des de sa Cabana, a Marratxí, sense oblidar el túnel a l'alçada de l'Estadi Balear, i estam a punt d'aprovar definitivament el projecte de traçat de la carretera de Lluçmajor a Campos que és tremendament necessari.

Un altre projecte viari rellevant és la variant nord d'Inca. A partir d'aquesta actuació, el municipi d'Inca veurà com es descongestiona el tràfic a les principals artèries de la seva ciutat.

No vull acabar aquest repàs a la gestió feta en obres viàries sense comentar les nombroses feines de manteniment que s'han fet aquests anys per aconseguir carreteres més segures. Les actuacions han consistit en reforços del paviment, rotondes, enllumenats, carrils lents, murs de contenció, pantalles acústiques, supressió de desnivells i carrils zero a les rotondes, entre moltes altres.

En aquest sentit, he de expressar l'especial sensibilitat que hem volgut tenir amb el col·lectiu dels ciclistes, atenent les reivindicacions que han expressat a la comissió de seguretat viària que ha funcionat al llarg d'aquests dos darrers anys, per iniciativa del Consell de Mallorca. Entre aquestes peticions hi havia, per exemple, asfaltar la carretera de Formentor i del Coll de sa Creu o la il·luminació del túnel de Monnàber, obra que ha costat 238.000 euros.

En xifres globals, s'han destinat 134 milions d'euros a aquestes obres de manteniment, una bona quantitat que ha fet possible renovar notablement totes les nostres carreteres.

En política de Medi Ambient ens han retret moltes coses. Però la realitat, senyores i senyors, és molt diferent de la que s'explica des de determinats sectors.

Mirin, nosaltres acostumam a complir els nostres compromisos electorals, i un d'aquests compromisos va ser, com bé recordaran, el de no pujar la tarifa de gestió i tractament de residus, amb la intenció que l'economia dels mallorquins fos més favorable, en uns temps difícils i complicats com els que hem viscut.

I això és el que hem fet: hem congelat la tarifa, tal com vàrem prometre, i gràcies a això les butxaques dels mallorquins s'han estalviat una mitjana d'entre 70 i 100 euros (en tota la legislatura) que, en termes de tota la població, s'eleva a la quantitat de 82 milions d'euros.

Per fer realitat aquest compromís, s'ha fet necessari cercar alternatives, i n'hi havia dues: una, la que els seus grups polítics defensaven, que era pujar la taxa de tractament de residus un 56%; una altra, la que el nostre Grup ha aplicat, mantenir la tarifa tal com estava i obtenir altres ingressos que han vingut de la mà, principalment, de la importació de CSR.

S'ha fet molta demagògia entorn d'aquest tema. Vostès, concretament, han fet molta demagògia. Han intentat traslladar a la ciutadania una situació que no té res a veure amb la realitat, perquè aquesta activitat entra de ple en el concepte d'Economia Verda que a alguns de vostès tant els agrada invocar.

Economia verda vol dir, bàsicament, estalviar recursos, optimitzar instal·lacions, detectar noves fonts de producció d'energia i rendibilitzar les existents.

Hem obtingut 6,8 milions d'euros en ingressos a través d'una activitat absolutament compatible amb la salut i la qualitat de vida de la població, i també amb la imatge turística de Mallorca.

La prova més evident d'això que dic és que tot i la nociva i malintencionada propaganda que alguns de vostès i dels seus cercles més afins han promogut per Europa, atacant el prestigi de Mallorca com a destinació turística, aquestes darreres temporades han estat les millors en la història de la nostra illa quant a afluència de visitants. O vostès tenen poca credibilitat, o això que diuen que és tan dolent per Mallorca no és realment així.

I la veritat és que no em ve de nou que aquesta mala propaganda hagi tengut tan poc èxit, perquè en els mateixos països que fan arribar molts de turistes cada any a la nostra terra, com Alemanya o Suècia, la importació de CSR és una pràctica habitual i plenament acceptada per tots els sectors econòmics i socials.

Igualment, l'activitat del CSR ha suposat un guany important per a les empreses mallorquines: ingressos de 14,6 milions d'euros i uns 180 llocs de feina, mentre que a nivell ambiental l'experiència s'ha saldat amb l'augment de la generació d'energies renovables en un 8,15 per cent.

Paral·lelament, la política mediambiental del Consell de Mallorca ha tengut molt present la necessitat de fomentar el reciclatge, amb campanyes informatives als diversos municipis de Mallorca. Els fruits no s'han fet esperar: el reciclatge de vidre ha augmentat un 8,3 per cent; el d'envasos, un 11,4 per cent; i el de fracció orgànica, un 15,8 per cent.

El Departament de Medi Ambient també ha intervingut en molts altres camps d'actuació, com el foment de la caça, o, per descomptat, l'ampliació i la promoció de la Ruta de Pedra en Sec, que ha conegut en aquesta legislatura un impuls més que destacable.

En el terreny de la cultura, hem apostat per donar valor a les manifestacions culturals pròpies i a la gent de Mallorca que fa feina per aquest sector tant important. Perquè creiem amb els nostres costums i en les tradicions de les que som hereus, i també perquè creiem que és una inversió que repercuteix directament en el PIB i en generar feina a Mallorca, una feina de qualitat i que prestigia les nostres senyes d'identitat.

Per a mostra un botó: el 80% dels contractes que es firmen cada any per representar espectacles o funcions al Teatre Principal beneficien intèrprets, artistes i professionals escènics de Mallorca, que, a més, tenen l'oportunitat d'actuar al costat de les primeres figures internacionals.

I ja que parlem del Teatre Principal, m'agradaria destacar la gran feina que s'ha efectuat en aquesta legislatura per fer possible que Mallorca conservàs el seu equipament cultural públic de referència. Recordem que la legislatura va començar amb una ordre d'embargament per valor de 1,7 milions d'euros, que situava el Principal en una difícil tessitura, i fins i tot feia perillar la seva continuïtat. Una ordre d'embargament, per cert, que no va caure del cel, sinó que va ser el resultat d'una altra flagrant irresponsabilitat de l'equip de govern que ens va precedir, i que, primer va recepcionar unes obres de reforma amb múltiples deficiències, i després no les va pagar.

Aquesta doble negligència va estar a punt de privar els mallorquins d'un lloc històric i emblemàtic. Però a base de molt d'esforç, de capacitat de gestió, de feina en equip, el Principal és ara mateix un fet consolidat, que ha conservat i augmentat la qualitat de la seva programació, que ha guanyat en diversitat i pluralitat en les seves propostes escèniques, que s'ha obert a tots els públics i no només a aquells més elitistes com passava un temps, i que, com he dit, ha donat feina a centenars d'actors, actrius,

cantants, figurants, regidors, il·luminadors, escenògrafs, maquilladors, modistes, i professionals en general del món escènic de Mallorca.

Encara record les veus de principi de legislatura que proclamaven la mort de la cultura. I que fins i tot varen celebrar una espècie d'enterrament aprofitant un acte institucional al Teatre Principal. Asseguraven que aquests quatre anys veuríem desaparèixer la Temporada d'Òpera, i que es prescindiria d'una institució tan estimada i venerada com són els Cors del Teatre Principal.

Com a oficials d'enterraments no ho sé, però com a pitonissa no són massa bons, perquè la temporada d'òpera està a punt d'arribar a la seva edició número 30, en plenitud de forma i amb un prestigi creixent a Mallorca i fora de Mallorca, i els Cors es troben més implicats que mai en tots els espectacles que tenen lloc al Principal.

La meva enhorabona a la direcció del Teatre Principal per la gran gestió que ha duit a terme, contribuint a fer callar moltes boques i a donar la raó a qui realment la tenia.

És cert que durant els primers anys de legislatura ens vérem obligats a reduir els pressuposts en l'àrea de Cultura i Patrimoni, perquè la prioritat eren les persones en situació de més vulnerabilitat, és cert. En canvi, amb la millora de la situació econòmica, els dos darrers pressuposts culturals han experimentat increments significatius. Enguany, per exemple, destinam a la totalitat del departament 16,7 milions d'euros, un 16,63% per cent més que a l'exercici anterior.

A partir del concepte general que he expressat anteriorment, és a dir, ajudar i donar suport a les activitats culturals que es produeixen i tenen lloc a Mallorca, s'ha intentat fer costat a tots els sectors, col·lectius i grups de l'àmbit de la cultura mallorquina. Tant és així que enguany, per primera vegada, el Consell inclou tots els sectors culturals en les seves convocatòries d'ajudes i subvencions, incorporant el món del còmic i el dels professionals audiovisuals.

Seguidament, citaré, ja com a resum, alguns altres exemples de les actuacions que es duen a terme en l'àmbit cultural, al Consell de Mallorca:

Ajuda a la feina de divulgació de la cultura que es realitza des de la Fundació Casa Museu, que aquesta legislatura ha pogut materialitzar l'obertura de l'equipament dedicat a l'obra i el llegat d'en Blai Bonet a Santanyí i de les renovacions museogràfiques de les cases Pare Ginard i Llorenç Villalonga, a més de la imminent presentació de les Rutes Literàries de Mallorca.

Reforç de les ajudes orientades a llibreters i editors, als quals el Consell de Mallorca ha facilitat la seva col·laboració tant per a l'edició de noves publicacions com per a l'organització d'esdeveniments com la Fira del Llibre.

Aposta clara per la potenciació de la Xarxa de Biblioteques de Mallorca, que enguany compta amb una dotació pressupostària d'1,1 milions d'euros, que suposa un increment del 22,09% en relació a 2014.

Ajudes als ajuntaments per al foment de la cultura, amb iniciatives com Cultura en Xarxa, o la dotació de material informàtic i didàctic.

Una novetat molt remarcable, igualment adreçada als ajuntaments, ha estat la convocatòria, per primera vegada, de les ajudes per a la catalogació d'arxius.

Foment de la cultura popular, que engloba les diverses manifestacions culturals més arrelades a les nostres tradicions mallorquines, objectiu que va donar sentit a la creació del Cicle de Cultura Popular, que ha tengut lloc aquests dos darrers anys al Teatre Principal i que tindrà continuïtat el 2015.

A més de l'ajuda al teixit associatiu cultural de Mallorca, el Consell ha tengut les seves pròpies iniciatives, i, en aquest sentit, és important destacar el màxim aprofitament que s'ha fet aquests anys d'un centre tan emblemàtic com és La Misericòrdia.

De fet, La Misericòrdia s'ha convertit en un dels grans motors de la cultura i de l'art a la nostra illa, acollint exposicions de notable nivell creatiu, i obrint les seves portes de manera especial als joves artistes i als artistes mallorquins.

Un altre espai cultural que ha merescut la nostra atenció ha estat el Museu Krekovic, que en aquesta legislatura ha conegut una ambiciosa reestructuració que l'ha convertit en un punt de referència del barri de Palma on s'ubica, Nou Llevant.

Finalment, la política cultural de Mallorca ha tengut en compte la reivindicació del llegat d'alguns dels personatges il·lustres de la nostra història. Aquesta legislatura hem tengut ocasió de retre homenatge a figures de la categoria de Mossèn Alcover, Coll Bardolet, l'Arxiduc Lluís Salvador, Ramon Llull i Fra Juníper Serra.

L'àrea de Patrimoni ha estat un altre dels pilars neuràlgics de l'actuació del Consell de Mallorca i hem procurat dotar-la de tots els mitjans i recursos que ens ha estat possible, sabent que es tracta d'una feina feixuga, en ocasions costosa, i que exigeix molt de temps i esforç. Enguany hem augmentat més d'un 25% la partida destinada a Patrimoni, que totalitza ja una dotació d'1,1 milions d'euros.

Aquests recursos serviran per a ajudar els ajuntaments a catalogar el seu patrimoni; la conservació dels jaciments arqueològics; el suport al Consorci de la Ciutat Romana de Pollentia; i la participació en la comissió mixta Bisbat – Consell de Mallorca, orientada a la protecció i recuperació del patrimoni històric que és propietat de l'Església.

Podríem seguir parlant hores i hores sobre cultura. De fet, el terme implica realitats tan diverses que és un començar i no acabar. Podríem referir-nos a l'artesania, una competència que el Consell de Mallorca va rebre de mans del Govern l'any 2010 i que, a la present legislatura ha vist creada i finalment consolidada la seva estructura de funcionament, amb la posada en marxa de la Comissió Insular d'Artesania.

En definitiva, senyores i senyors, en aquests quatre anys, no només no hem mort la cultura de Mallorca, com preconitzaven les veus més apocalíptiques, sinó que la cultura de Mallorca es troba més viva, més forta i més ben gestionada i cohesionada que mai.

Com també millor gestionada i cohesionada ha estat la política del Consell de Mallorca en matèria de gent gran. Sempre he dit, i no en cansaré mai de repetir-ho, que els nostres padrins, les nostres padrines, mereixen tota la nostra atenció, el nostre respecte i la nostra veneració. Ells i elles han construït la Mallorca que avui coneixem, la Mallorca que va deixar enrere la pobresa per convertir-se en una societat pròspera i amb expectatives de futur. I ho aconseguiren a base de molt de sacrifici, de constància i de perseverança, virtuts que han caracteritzat sempre el caràcter mallorquí i del qual nosaltres, com a generacions posteriors, hem de ser uns dignes i meritoris hereus.

No hem escatimat recursos per tornar a les nostres persones majors, encara que només sigui una mil·lèsima part de tot allò que ells han fet abans per nosaltres. I ho hem volgut fer d'una manera diferent a la que era habitual en legislatures precedents. En aquest sentit, hem apostat per un canvi substancial en el model de promoció sociocultural de la gent gran, passant del dirigisme a l'autogestió; de la imposició a la llibertat; d'esperar una recepció passiva de les propostes sorgides d'aquesta institució, a impulsar un comportament actiu, basat en gran mesura en les consignes de l'Any Europeu de l'Envel·liment Actiu celebrat l'any 2012.

Però anem per parts. Els anteriors equips de govern varen potenciar d'una manera desmesurada, incoherent i artificial el nombre d'associacions de gent gran, arribant a sumar la xifra de 219. Paral·lelament, la gestió de les activitats era assumida per la institució, a través d'una única empresa concessionària que s'encarregava de dissenyar, sense la col·laboració ni l'opinió de les entitats, l'oferta de serveis i propostes culturals i d'oci que s'havien de dur a terme.

Aquests anys hem capgirat la situació. Hem impulsat un model basat en el consens amb el teixit associatiu de les persones majors, escoltant les seves propostes i respectant al màxim la seva voluntat.

Dins aquest marc, s'ha instaurat una nova política de subvencions que, en lloc de destinar, com passava abans, la major part dels recursos als lloguers, ha apostat per potenciar les activitats, fent que siguin les pròpies associacions les que tinguin la darrera paraula en relació a quines propostes i quines activitats volen dur endavant.

Igualment, s'ha promogut una política d'optimització de recursos, especialment necessària en un marc de crisi econòmica i reajustament pressupostari. Entre els suggeriments que el Consell va fer arribar al col·lectiu hi va haver el de renegociar amb els propietaris dels locals socials la quantitat de lloguer que es pagava, i plantejar-se la possibilitat de compartir les instal·lacions amb altres associacions de gent gran d'un mateix territori. He de dir que la resposta de les entitats a aquestes peticions ha estat la que ens esperàvem: positiva i cent per cent col·laboradora.

També el Consell ha promogut les seves pròpies propostes lúdiques i culturals, que han englobat la divulgació de la nostra cultura, l'activitat física, el coneixement de les zones més emblemàtiques de Mallorca i, en especial, la serra de Tramuntana, i projectes singularment ambiciosos que han estat protagonitzats, al cent per cent, per la gent gran.

En aquesta línia, m'agradaria remarcar el formidable èxit obtingut per iniciatives com ara Gran Escena, en cada una de les seves dues edicions, i el Betlem Vivent.

Moltes altres han estat les actuacions del Consell de Mallorca en aquests quatre anys de govern, i totes elles mereixerien molt més temps del que tenim per explicar, fil per randa, tota la feina feta.

Aquest és el cas de Raixa, un dels projectes més estimats per aquest equip de govern, ja que des del primer dia de la legislatura ens proposàrem obrir aquesta emblemàtica finca a tota la societat mallorquina. A la fi aquest somni s'ha fet realitat.

I també és el cas, naturalment, de la serra de Tramuntana, declarada Patrimoni de la Humanitat l'any 2011, on el Consell ha duit a terme una activa política de promoció dels seus valors ambientals i paisatgístics, amb l'aportació humana a través del temps.

La serra de Tramuntana és un dels grans orgulls dels mallorquins i de la mallorquinitat, i la joia de la corona d'una illa que és capaç de rebre a milions de turistes cada any gràcies a la diversitat i a la riquesa del seu territori.

En aquesta feina de promoció de la serra de Tramuntana, l'administració ha comptat amb la col·laboració dels propietaris, que s'han implicat activament en tots els projectes que s'han realitzat, des de la divulgació dels productes d'aquesta àrea privilegiada de Mallorca fins a totes les rutes i excursions senderistes que s'han organitzat.

Igualment, una de les competències en què més ha incidit el Consell de Mallorca durant aquests anys ha estat l'ajuda a l'esport base i en edat escolar i formativa.

Destacarem només alguns exemples: durant l'any passat, s'organitzaren 808 activitats de programes esportius comarcals, amb 38.460 participants; més de mil sessions del programa Suma't, amb 12.600 participants; 8 accions formatives dintre del Pla d'Assessorament Esportiu, adreçat a ajuntaments, clubs, centres educatius i altres entitats; 250 participants a l'activitat 'Pares i mares en marxa', que forma part del programa 'Esport per a tothom'. I, des del Servei de Medicina Esportiva, es varen realitzar 15.000 revisions mèdiques a nins i al·lots de tots els pobles de Mallorca.

A l'Institut de l'Esport Hípic s'ha liquidat el deute d'1,7 milions d'euros que s'arrossegava i s'ha incrementat en 3,6 milions la quantitat destinada a premis en relació a l'anterior legislatura, és a dir, un 85 per cent més. En concret, aquesta partida en premis ha pujat a 7,8 milions d'euros, gràcies també a la contribució i la col·laboració, com és normal, de la Federació Balear de Trot i altres instituts.

Salvar l'Institut d'una possible bancarrota econòmica era un objectiu ineludible ja que de la seva sostenibilitat depenia seguir fomentant un dels esports més lligats a la tradició i la història de Mallorca, com és el trot.

La recepta de la viabilitat passava, per força, per impulsar l'activitat competitiva als dos hipòdroms on el Consell manté la titularitat, el de Son Pardo i el de Manacor.

I d'aquesta manera, fent feina de la mà de la federació, s'ha augmentat significativament el nombre de curses PMU. Així, enguany es disputaran un total de 215 carreres, amb una inversió de 232.000 euros per part de l'Institut de l'Esport Hípic.

Paral·lelament, s'ha seguit fent feina amb la finalitat de trobar noves vies de finançament per al sector del trot. Aquest mes de març hem tengut bones notícies en aquest sentit, ja que s'han inclòs cinc sessions o jornades hípiques celebrades a Son Pardo i Manacor dins el circuit d'apostes nacionals de Loterías y Apuestas del Estado, les anomenades QH.

També en la gestió dels Bombers de Mallorca la situació ha millorat molt en relació a la que ens vàrem trobar. Aquests esforços i valents professionals han vist ateses algunes de les seves peticions més importants, especialment en matèria de noves inversions en infraestructures i reforços, tant humans com tècnics. Així s'ha posat de manifest amb la contractació de 30 nous bombers, i la previsió de 28 noves places per incrementar encara més la plantilla en els diferents parcs, o la posada en servei de 12 camions nous.

De fet, mai en la història del Consell de Mallorca s'havien aportat tants de mitjans al funcionament dels parcs de bombers com en aquesta legislatura. Enguany, sense anar més enfora, s'invertirà 1 milió d'euros en actualitzar i millorar els equipaments dels parcs, una quantitat molt superior als 200.000 euros dels exercicis anteriors.

Anam acabant, senyores i senyors, però abans de fer-ho vull tornar a transmetre un missatge d'agraïment a tots els col·laboradors amb els quals he tengut la sort de comptar aquests quatre anys: conselleres i consellers, directores i directors insulars, secretaris generals tècnics, i com no, als funcionaris... Cadascun des de les seves respectives responsabilitats han duit a terme una feina magnífica, impecable, amb professionalitat, amb dedicació, amb compromís i amb eficàcia.

Ha estat un gust fer feina al seu costat, aprendre de la seva experiència i els seus coneixements, i comprovar com aquesta experiència i aquests coneixements han estat posats al servei de tot el poble de Mallorca.

Igualment, he d'agrair la cooperació i el suport que he rebut per part dels meus companys d'altres institucions, en especial del president del Govern de les Illes Balears i del Govern d'Espanya.

També vull agrair la feina feta en col·laboració amb tots els ajuntaments.

I, en darrer terme, però no menys important, sinó tot el contrari, vull donar les gràcies als mallorquins. Ells m'atorgaren fa quatre anys la confiança de presidir aquesta institució, un honor al qual he tractat de fer-me mereixedora aportant moltes hores de feina que he realitzat amb satisfacció i amb orgull.

Crec que les expectatives s'han complert com a mínim en aquells objectius més emblemàtics, com ara prioritzar les persones per davant de qualsevol altra realitat, o posar ordre en l'economia i en l'estructura pressupostària d'aquesta casa.

Són compromisos que assumirem i que hem complert; hem complert el 90 per cent dels compromisos amb que la meua formació política es va presentar a les darreres eleccions. Aquesta, senyores i senyors, és la força de la nostra credibilitat.

L'actual Consell de Mallorca de l'any 2015 és molt diferent al Consell de Mallorca d'èpoques precedents. Avui, el Consell de Mallorca és una zona lliure de corrupció, desprovista de la història negra que va caracteritzar etapes anteriors, i que ha sabut conquistar de nou la confiança dels mallorquins.

Serem precisament els mallorquins els que, d'aquí a no res, tornarem a les urnes per triar quin govern insular volem per a la legislatura que ve.

I, en aquest sentit, vull contar-vos una cosa. Aquests mesos, a mesura que les eleccions autonòmiques, insulars i municipals de dia 24 de maig s'han anat acostant, m'he sentit molt arropada pel meu partit, el Partit Popular ha reconegut la feina que s'ha fet en el Consell de Mallorca. Estic orgullosa de tornar a ser la cap de llista, perquè en tenc ganes, moltes ganes, de seguir al capdavant d'aquesta institució.

Els que entenguin una mica de jardineria o de manteniment dels horts o de petits cultius, m'entendran. Quan a un jardiner li encarreguen cuidar d'un hort que està ple de males herbes, on hi ha més pedres que collita, té molt clara la feinada que li queda per endavant, que seran moltes les males herbes que s'hauran d'arrabassar per tornar a tenir en aquell hort l'aspecte i la fisonomia que l'amo o la madona desitgen.

Després de moltes hores de dedicació, de fer feina sense mirar el rellotge, de suar per fer reviure aquell hort i tornar-lo productiu, allò que més il·lusió li fa al jardiner és que li encarreguin seguir mantenint aquella vegetació en condicions. Com a presidenta del Consell de Mallorca, tenc un sentiment semblant al d'aquest jardiner.

Tant el meu equip com jo mateixa hem governat una etapa molt difícil per a aquesta institució, plena de complicacions, amb problemes econòmics molt forts, i amb recursos més aviat limitats.

Ara, el jardí comença a prendre forma, i quin millor jardiner per seguir fent feina en aquest hort, que aquell que ha fet possible la seva recuperació? Així em sent jo ara mateix, senyores i senyors.

Heretarem un Consell amb unes expectatives dramàtiques de present i de futur. I amb un passat que no era gens ni mica exemplar. I amb una gestió seriosa i rigorosa l'hem

tornat a convertir en una institució creïble, eficaç i, sobretot, útil per a tots els mallorquins.

Ara, ens resta una segona feina: que aquest jardí anomenat Consell de Mallorca, lliure ja de les males herbes que impedièn el seu correcte funcionament, proporcioni els millors fruits possibles.

Sí que em fa il·lusió, senyores i senyors, seguir al front d'aquest Consell. Em fa il·lusió com a mallorquina, perquè res hi ha més reconfortant per a un responsable polític que liderar la institució que representa la seva terra. I em fa il·lusió com a gestora pública, perquè no crec equivocar-me si dic que, amb l'ajuda de tots, aquests quatre difícils anys han suposat la major etapa de progrés, d'estabilitat i de credibilitat del Consell de Mallorca.

Moltes gràcies”.

El moderador, Sr. ROTGER, anuncia que, arribats a aquest punt, es farà un recés i que es reprendrà la sessió a les 11:45 h.

Es reprèn la sessió, a les 11:45 h.

El moderador, Sr. ROTGER, explica de forma detallada quin serà l'ordre de les intervencions dels Grups polítics.

Adverteix que la durada màxima per a cada intervenció s'estableix en trenta minuts i en quinze minuts per a les rèpliques.

Comenta que la Sra. presidenta podrà fer ús de la paraula cada vegada que ho consideri oportú i que el portaveu del Grup polític podrà respondre bé de manera global o individualment. La presidenta tancarà el debat.

A continuació dóna la paraula al Sr. Garau (PSOE).

El Sr. GARAU (PSOE) pronuncia el discurs següent:

“Sra. Presidenta, vostè ens acaba de presentar una imatge idíl·lica, del Consell de Mallorca, una idea plena de mitges veritats i prou mentides.

Una vegada més, ha repetit el mateix discurs de fa quatre anys: vostè va heretar un *caos* i vostè ha posat ordre en el seu jardí. Jo li diria que, més que posar ordre en el seu jardí, l’ha fumigat amb productes tòxics.

Ara li diré la veritat d’allò que ha passat en aquesta casa durant els quatre anys de la seva gestió, i els mallorquins li diran la veritat el proper 24 de maig; tendran la raó, i vostè veurà com s’ha equivocat d’un bon tros.

Sra. Salom, després de quatre anys de la seva gestió, Mallorca està pitjor i el Consell de Mallorca també. A Mallorca, hi ha més pobresa i el Consell de Mallorca és una institució més feble a l’hora de poder ajudar els mallorquins a sortir de la crisi.

Vostè va decidir aturar màquines, i el resultat ha estat un Consell de Mallorca atrofiat i molta gent a la cuneta.

Val la pena recordar que l’any 2010, ara fa ja cinc anys, el Sr. Montoro deia: “*Que caiga España, que ya la levantaremos nosotros*”.

Mentre vostès deien aquestes coses tan patriotes, el govern socialista lluitava –com feien tots els governs europeus– per sortir de la crisi econòmica internacional més greu dels darrers 80 anys.

És així, i vostè, Sra. Salom, seguint ordres de Madrid, va dir que el Consell estava en fallida per culpa nostra, i que no li quedava més remei que aturar màquines i retallar moltes activitats que no eren pròpies d’aquesta institució.

Era tan obediència que va tancar Televisió de Mallorca, generant un buit econòmic a tot el sector audiovisual i la pèrdua de molts llocs de feina que encara no s’han recuperat.

Des d’un bon principi li vàrem oferir una alternativa al tancament i un pacte econòmic per millorar la situació del Consell, però vostè va rebutjar l’oferta ja que l’estratègia estava decidida: donar-nos la culpa de la situació econòmica del Consell, perquè això era el que feia el seu partit a tot l’Estat: estàvem davant les eleccions generals del 2011.

Vostès s’han queixat tota la legislatura de l’herència que els vàrem deixar, per justificar la seva política de retallar el Consell.

Ara vostè ens deixa la seva herència: un Consell amb més de 250 M€ a l’aire, i amb un deute per habitant més alt del que teníem el 2011. Ara sí que es troba en fallida tècnica!

Per una altra part, la situació social de Mallorca és molt més dolenta que fa 4 anys.

Vostès diuen que hem sortit de la crisi, que la crisi és ja història. Sra. Salom, encara que no ho vulgui acceptar, la majoria dels mallorquins no han sortit de la crisi i molts estan pitjor que fa quatre anys.

Les estadístiques que vostès presenten diuen que les xifres de l'atur baixen, però no diuen que un 74% dels contractes són inferiors a 10 hores a la setmana. Contractes que no donen per arribar a final de mes.

Tots els informes d'entitats serioses i poc partidistes, com Càritas, EAPN o Unicef, així com els informes oficials de l'Institut Nacional d'Estadística (INE), diuen que la pobresa a Mallorca ha crescut els darrers anys per damunt la mitjana espanyola.

El 28,2 % de la població està en situació de risc de pobresa: unes 280.000 persones a Mallorca! Vostè creu, Sra Salom, que aquestes persones han sortit de la crisi?

A Mallorca, en aquests moments, hi ha més persones majors de 45 anys en atur que fa 4 anys, exactament 2.500 persones més. Vostè pensa que aquestes persones han sortit de la crisi?

La cobertura de les persones que estan en atur ha passat del 70% el 2011 al 57% en el 2014. Quatre de cada 10 aturats no cobra cap prestació. Les persones i les famílies que no cobren cap prestació, a dia d'avui i a Mallorca, han sortit de la crisi?

El PIB per càpita de Mallorca és més alt que el de la mitjana espanyola, però les llars mallorquines més pobres han crescut 4,2 punts per damunt la mitjana.

Per tant, no és estrany que la desigualtat social també hagi crescut a Mallorca 2,1 punts per damunt de la resta d'Espanya, com explica l'informe de FOESA de l'octubre de 2014.

Sra. Salom, això *es la Mallorca que volem tots?*, com deia el seu programa: "La Mallorca que volem tots".

A això li diuen vostès sortir de la crisi?

Balears és precisament l'exemple més cruel de la manera com el PP està gestionant la sortida de la crisi: els que estaven millor abans, ara guanyen més, i els estaven pitjor, ara estan enfonsats.

Això és la Mallorca que vol el PP?

Vostè diu que la seva prioritat han estat els serveis socials.

Però la dura realitat és que, mentre la pobresa ha crescut a Mallorca, els serveis socials no han estat a l'altura de les circumstàncies.

El seu esforç econòmic no ha estat suficient per donar una resposta adequada als col·lectius més vulnerables de Mallorca.

Els darrers dies estan de campanya i van donant moltes dades econòmiques sobre els serveis socials, però només donen les bones i amaguen les dolentes.

La xifra més important de totes per avaluar l'esforç econòmic de la seva política social és la diferència entre el pressupost executat, que li vàrem deixar el 2010, i el darrer pressupost que vostè ha executat, el del 2014.

Vostès han passat d'un pressupost executat el 2010 de 132 M€ a un de 144 M€ el 2014, si l'executen plenament. O sigui, hauran apujat 12 M€ en quatre anys.

Nosaltres ens vàrem trobar amb una despesa de 104 M€ –executada pel seu partit, que governava l'IMAS, el 2007–, i la vàrem deixar el 2010 en 132 M€, segons dades oficials de la Intervenció del Consell de Mallorca.

O sigui vàrem pujar el pressupost en 28 M€, en 4 anys, més del doble que vostès. I vàrem fer aquest esforç pressupostari i de implicació amb la gent més vulnerable quan la situació social no era tan dolenta com ho és ara.

Sra. Salom, si hagués gestionat d'una altra manera l'economia d'aquesta casa, de la que vostè n'està tan orgullosa, sense la demagògia de l'austeritat, i mantingut un nivell de finançament just per part del Govern i de Madrid, hauria pogut millorar la situació de molta gent que s'ha quedat ara fora de joc.

Li demostraré amb alguns exemples.

L'any passat hi va haver 2518 desnonaments a Balears, un 3% més que el 2013.

Que ha fet vostè per minimitzar aquest problema? És veritat, va posar en marxa el programa Espai –a proposta nostra i molt tard, l'any 2013. Però el Programa Espai, amb 1,5 M€ no del tot executats, no dona resposta al problema dels desnonaments a Mallorca. Amb un finançament just, això no hagués passat.

Pel que fa a la Dependència, tenim una llista d'espera en residències que ja arriba quasi a les 900 persones.

En 4 anys no han creat una plaça nova. Les inversions en les residències del Consell haguessin pogut beneficiar a més de 200 persones majors dependents que estan en llista d'espera, o a lo millor per mala sort, desgraciadament, hauran mort. Si s'hagués fet la reforma de la Llar d'Ancians al principi de legislatura, com nosaltres li vàrem deixar perfectament preparat el projecte i el pressupost, no li passaria el que li ha passat ara, que no ha creat ni una sola plaça més a les residències del Consell de Mallorca.

Perquè han esperat quatre anys per començar aquestes obres de reforma de la Llar d'Ancians ara, amb presses, i amb un romanent de Tresoreria?. Únicament i exclusivament per motius electorals, per motius partidistes, ja que no els convenia gens iniciar la reforma el setembre del 2011, quan el missatge electoral era com era que el Consell estava en fallida!

Li posaré un altre exemple:

La bretxa salarial entre homes i dones a Balears és d'un 17 %. Per cada 10 persones que redueixen la seva jornada laboral, 9 són dones. Les dones que reben la Renda Mínima d'Inserció (RMI) són el doble que els homes. Una desigualtat que creix i creix.

Què ha fet, el seu govern, per disminuir la desigualtat entre homes i dones de Mallorca? Ha eliminat tots els programes que fèiem nosaltres des del departament d'Igualtat!

Les polítiques d'igualtat s'han abandonat. S'han abandonat els plans d'igualtat dels municipis, s'ha eliminat una Direcció Insular i s'ha rebaixat un milió d'euros dedicat a promoure la igualtat.

El Pla d'Igualtat que els vàrem deixar damunt la taula, perquè el començassin a aplicar segueix allà; un pla de consens entre totes les entitats i persones professionals.

Un altre exemple:

A Mallorca hi ha més de 20.000 joves que ni estudien ni fan feina. Què ha fet vostè, per aquests joves?. Jo li diré: suprimir els programes de Joventut que fèiem en l'anterior legislatura.

Més de 10.000 joves s'han quedat sense iniciatives als instituts. El Consell ha retirat els dinamitzadors juvenils que donaven suport als ajuntaments, que feien una gran feina comunitària.

Sra. Salom, amb uns pressupostos vertaderament compromesos hauríem pogut fer un vertader Pla contra la pobresa i adoptar mesures especials anticrisi. Un Pla contra la pobresa que li hem demanat moltes vegades durant aquesta legislatura, i que sempre s'ha negat a fer.

Per un altre costat, la gestió dels serveis socials ha estat un desgavell. Han continuat fent una política opaca en tot el què han pogut.

Han ocultat les llistes d'espera completes de les residències i han ocultat també la gestió de la RMI; han evitat el debat estratègic en el Consell Assessor, com era la seva obligació; no han presentat el Pla de Menors anunciat tantes vegades en aquest Ple; han desmuntat l'Observatori de la Crisi; han rebaixat premis i reconeixements, etc.

La plantilla del personal de l'IMAS ha patit retalls i maltractes durant els quatre anys del seu govern, tornant a una gestió ja coneguda els anys 2003-2007, una gestió pròpia de l'empresa privada més salvatge.

Per justificar els retalls, deien que havien d'eliminar les duplicitats que existien en aquesta casa, com per exemple quan varen tancar el servei d'acollida d'immigrants i varen dir que ho faria el Govern balear, perquè li pertocava fer-ho. Fins i tot es va

crear una comissió, a proposta nostra, al principi de la legislatura; una comissió que se va abandonar, per inútil.

En matèria de serveis socials no han eliminat cap duplicitat, sinó que n'han afegides, com la Conselleria de Serveis Socials del Govern Balear, creada per treure competències als ajuntaments, als Consells, i per privatitzar serveis. Ha estat una jugada que no els ha sortit bé, i esper que no els torni sortir bé mai més.

Queda ben clar Sra Salom, que l'IMAS no ha estat un "mur de contenció del malestar social de Mallorca" com va dir vostè l'any passat, més aviat ha estat una paret seca plena de forats i de buits, ja que el malestar social ha crescut de manera sostinguda al llarg de la seva legislatura.

Respecte al tractament d'aquesta institució, li he de dir que el avui hem de jutjar políticament, és si l'esforç que ha fet vostè en el Consell de Mallorca ha estat tot el que s'hagués pogut fer per millorar la situació dels mallorquins i mallorquines. La resposta evidentment és que no!

Tothom avui reconeix que el Consell ha passat a ser una institució marginal pels mallorquins. La situació del Consell com a institució és més dèbil ara que fa quatre anys i, per tant, amb menys capacitat per actuar sobre la crisi.

Me vol dir, Sra. Salom, qui ha de defensar els mallorquins si no és el Consell de Mallorca?

Vostè és segurament la política més privilegiada de les nostres Illes Balears, perquè és presidenta del Consell i, a la vegada, és parlamentària, cosa que hagués pogut aprofitar per defensar la institució.

Però no! Ha estat 4 anys asseguda al Parlament i no ha fet res, al contrari, amb el seu vot ha permès que el Govern ens trepitgi les nostres competències i els nostres drets com a institució.

Des de que va entrar a governar, el Consell té menys competències que fa 4 anys i un 30% menys de pressupost: per tant, ha perdut força i recursos per fer front a la crisi econòmica dels mallorquins.

Hem perdut inversions, serveis i recursos en polítiques de joventut, igualtat, serveis socials, en cultura, immigració, turisme. Hem perdut serveis i recursos que, amb l'excusa de les duplicitats i l'economia de l'austeritat, s'han deixat de fer.

Entrem en el capítol del finançament.

L'estiu de 2011 vostè va dir que el Consell estava en fallida. Ara resulta que deixarà el Consell amb un forat de més de 250 M€. Tant de retallar no li ha servit per a res.

Li faig el compte, tot seguit:

El Govern ens deu més de 150 M€, sobretot per les bestretes (135 M€), però també d'altres partides. M'agradaria que ens digués, avui i aquí, públicament, què farà amb aquest deute, el cobrarà o el deixarà com herència als que venguin?

Ho digui, ja que vostè se presenta com a candidata, i estaria bé que aquí es comprometi públicament a dir que el Govern li pagarà aquest deute tan important que s'arrossega des de fa 4 o 5 anys o si *tirarà la tovallola* i passarà el problema a una altra legislatura, a un altre govern.

Una altra qüestió de forat econòmic és que, per les seves polítiques obsessives de no incrementar les tarifes de residus, tenim damunt la nostra eskena un deute de més de 80 M€.

Per la marginació que ha fet el Sr. Rajoy respecte a Mallorca, durant 4 anys, i per la seva obediència cega, hem deixat de rebre més de 40 M€ que haurem de reclamar nosaltres en matèria d'inversions estatutàries.

Digui com solucionarà aquest enorme forat econòmic! Ho farà abans d'acabar aquesta legislatura? O ja ho deixarà pel que vengui?

Aquests dies està fent propaganda electoral, donant dades incompletes i, per tant, manipulades.

Quan avaluem la gestió econòmica d'una institució hem de parlar de pressuposts executats que són els diners que arriben als ciutadans, no dels pressupostos inicials que mai s'executen al 100%.

El Consell de Mallorca va executar el 2010 un pressupost de 378 M€, mentre que el darrer de la seva legislatura, el del 2014, no arribarà als 320 M€.

Quan donam xifres hem de clarificar si són per despesa corrent o per inversions. Vostè confon els termes perquè li interessa inflar la seva gestió econòmica.

En la nostra legislatura, el Consell va executar en concepte d'inversions, en 4 anys, 357 M€, i en els seus quatre anys no hauran arribat a 300 M€.

Les úniques inversions importats que ha fet vostè han estat les de carreteres, precisament gràcies a la nostra herència, al conveni que nosaltres vàrem signar amb Madrid, directament, sense passar pel Govern. Una cosa impensable d'aquesta Presidència!

Un conveni de carreteres que vostès, durant l'anterior legislatura, varen fer tot el possible per fer-lo fracassar. Varen posar un recurs que va paraitzar l'obra més important, com era la del Segon Cinturó. Nosaltres anàvem a contractar, i vostès varen interposar un recurs, que ho va paraitzar.

Un recurs que ens acusava a nosaltres de voler fer l'obra per trams, i vostès deien que això era il·legal perquè el Cinturó era una única obra. Doncs bé, ara hem vist com vostè l'ha feta per trams i, a més, no té solució pel darrer tram, que és el més

important i justifica tot el Cinturó; això ho ha deixat tancat aquí. Nosaltres no li hem posat traves, perquè vostè fes les inversions en carreteres en el Segon Cinturó, per trams. Nosaltres, Sra. Presidenta, som diferents.

D'una manera cínica, jugant amb el desconeixement de la gent, ens han acusat de gestionar malament el conveni. Ara resulta que vostè l'ha allargat fins el 2021, amb una clàusula de revisió que diu que el Consell, primer pagarà les obres, i després les cobrarà; el que vostè ha dit avui aquí: entra un euro, surt un euro.

M'expliqui com farà carreteres, si el Govern de l'Estat no li avança els doblers. D'on treurà els doblers, per primer pagar les obres i després anar a Madrid, perquè les hi paguin?. M'agradaria que ens ho explicàs, perquè no ho entenem.

Si no modifiquem aquesta clàusula, no es tornaran a fer carreteres al Consell de Mallorca, perquè no tindrem diners per executar-les primer i cobrar-les després.

Una altra qüestió econòmica que vostès varen esgrimir de manera insistent és el deute que els socialistes deixàvem a les institucions.

Avui, el deute de l'Estat, del govern del Sr. Rajoy, és brutal, pràcticament del 100% del PIB. I el del Govern Balear ha crescut un 30%. I aquí, al Consell, el deute -segons xifres de 2011, oficials, netes i sense manipular- del Banc d'Espanya, era que el Consell de Mallorca devia 127 M€ i ara, segons consta a la web del Consell de Mallorca i signa el tresorer d'aquesta institució, és de 154 M€.

És a dir, que el deute que deixen és més gran que el que vàrem deixar nosaltres l'any 2011.

En definitiva, Sra. Salom, la seva gestió econòmica deixa als que vendran una herència més complicada i dolenta de la que vostè va trobar. Potser vostè no ho sap, però són aquestes, les xifres i la visió clara i transparent de la realitat del seu deute.

La Llei de finançament, que tant els agrada, ha estat una vegada més el triomf del Sr. Bauzá sobre la presidenta Salom, ja que ha disminuït la capacitat real del Consell per ajudar a sortir de la crisi als mallorquins més vulnerables i pagar tots els serveis. Quantes inversions necessiten, les instal·lacions del Consell de Mallorca? Moltes! Però han arreplegat les veles i han admès una rebaixa de pràcticament un 25% o un 30% del pressupost d'ingressos per part del Govern balear, ara tenim una institució que no pot pagar les seves responsabilitats.

Això sí, a canvi d'acotar el coll, l'ha tornada a posar com a cap de llista per presidir aquesta institució. Sí, sí, tots coneixem com funciona, la política.

El Sr. Bauzá no ha fet amb vostè el que li va fer al batle de Palma, que molestava perquè era un batle que posava primer la seva ciutat abans que el Partit, tot just el contrari que ha fet vostè durant aquests quatre anys, que ha posat primer el Partit i després la institució. Callar, acotar el cap, i aquesta institució, cada vegada més baixa.

Respecte als ajuntaments, vostè també ha tret pit afirmant que el suport als ajuntaments era un tema prioritari, la veritat és que durant 4 anys no han fet res nou i important pels ajuntaments. Els han donat una llimosna quan els ha vengut bé, sense planificació ni cap mena de predicció, perquè els Ajuntaments poguessin tenir una planificació, que no han tengut ni a curt termini.

Avui matí ha dit que no deu res als ajuntaments, i justament en el diari surt la notícia que l'Ajuntament de Pollença li ha presentat un recurs, per allò que el Consell de Mallorca li deu.

Malgrat els comptes que vostè fa, la veritat és que els ajuntaments han rebut menys de la meitat de diners dels que varen rebre en la nostra legislatura. Amb un altre finançament això no hagués passat.

Vostè ha dit que dialoga i dóna participació als ajuntaments, però l'Assemblea de Batles ha estat una obra de teatre de mal gust. Ha buidat de contingut la seva funció, excepte quan nosaltres hem impulsat el debat i la democràcia.

Respecte a l'Agència de protecció de la legalitat urbanística, ha estat incapaç de potenciar el seu funcionament i aconseguir la implicació dels ajuntaments.

Tal com l'ha gestionada pareix que s'ha fet de manera conscient. És clar, la disciplina urbanística no dóna vots.

La reforma local del Sr. Montoro ha estat una potada a la cara del municipalisme. Ha estat un nyap que han hagut de corregir per impossible.

Han hagut de fer un decret per aturar-la, perquè vostès mateixos reconeixen que la Llei Montoro és un vertader desastre pels ajuntaments de Mallorca.

Quan a la gestió cultural, han donat l'esquena a bona part de la nostra cultura, sense inversions estatutàries i sense la promoció cultural que Mallorca necessita.

Sra. Salom, tothom coincideix en pensar que la indústria cultural està més enfonsada que mai per la pujada de l'IVA cultural que ha arruïnat el sector, i vostès no han fet res per ajudar-la.

Han estat incapaços d'acomplir els compromisos d'inversions estatutàries. Més de 1.000 M€ han deixat de venir de Madrid a les Balears durant aquests quatre anys, i bona part d'aquest podria haver anat destinada a la inversió cultural i a la promoció de Mallorca.

Apostant per les inversions estatutàries, posàvem en valor el nostre patrimoni, generàvem llocs de feina, dinamitzàvem el teixit socioeconòmic i dotàvem espais per a la ciutadania i el turisme.

Han rebaixat la llengua en la funció pública, i així va disminuint, a poc a poc, en ús i valor, vostès que tant estimen Mallorca i la seva llengua.

Han menyspreat i enfonsat totes les entitats que posaven en valor la nostra llengua i cultura. Tot, un altre cop, per fer seguidisme al Sr. Bauzá, abandonant l'Institut Ramon Llull i deixant caure l'Espai Mallorca.

S'han carregat tota la xarxa d'auditoris i de teatres públics. No han posat cap interès en treballar de forma conjunta amb els ajuntaments que tenen teatres, i planificar una programació conjunta.

Quant al Teatre Principal ha estat un pou d'amiguisme i d'opacitat informativa, rompent amb el codi ètic d'una manera constant.

Han fet una pèssima gestió del tancament de la Televisió de Mallorca, que encara no s'ha tancada del tot, amb una amenaça judicial d'haver-hi d'abocar més de 10 M€, i amb una gran bufetada a tots els membres del Consell d'Administració.

Ara reconeix, a l'entrevista de El Mundo, que la Televisió de Mallorca la veia molta gent i que hi havia bons professionals! Ara ja és massa tard Sra Salom!

Quan varen tancar la TV de Mallorca varen dir que invertirien en el sector audiovisual per compensar la funció econòmica i social que feia la televisió. En lloc d'això, varen eliminar l'instrument que feia de Mallorca un plató de cinema, la Mallorca Film Commission, i tots els deutes compromesos amb productores els volen pagar ara, després de 4 anys sense fer res.

Pel que fa al medi ambient, no l'han defensat com cal. En quatre anys hem passat de vendre la imatge de Mallorca a través de la serra de Tramuntana com a patrimoni de la humanitat, a convertint-nos en la Mallorca del femer d'Europa. Ha estat així, vostès no ho volen creure perquè no volen mirar la realitat, perquè els fa mal.

Sra. Salom, en el cas de la serra de Tramuntana, no ha sabut aprofitar la nostra herència –i s'hi hagués pogut jugar molt- però hi han passat de puntetes.

A la gestió del Consorci Serra de Tramuntana Patrimoni Mundial li ha dedicat uns mitjans humans insuficients i molt poca dotació econòmica, incomplint així, de manera molt greu, el Pla de Gestió aprovat per la UNESCO.

Quant a la gestió de residus, la seva acció de govern ha estat la pitjor acció de govern de quantes hi ha hagut en aquest Consell.

Vostè es va marcar l'objectiu de no pujar la taxa de residus urbans, amb aquesta obsessió i visió distorsionada dels interessos públics, ha convertit Mallorca en el femer d'Europa.

Ha congelat la tarifa però li ha creat un dèficit de quasi 40 M€ que pagarem tots el mallorquins fins al 2041, a raó de més d'1 M€ anuals.

El més greu de la seva mala gestió en residus és la sentència que, recentment, hem conegut del Tribunal Superior de Justícia. Vostè avui no n'ha dit res, hi ha passat no només de puntetes, sinó volant.

Aquesta sentència condemna el Consell i li crea un forat econòmic de més de 40 M€. Una condemna sense precedents, ja que no es pot repercutir sobre els usuaris. Per què no ha actuat, amb aquesta taxa? Per què no hi ha fet res?

En matèria d'ordenació del territori ha permès –una altra concessió– que el Govern li usurpés totes les competències que ha volgut, un altra concessió al Sr. Bauzá:

Va començar la legislatura renunciant a les competències urbanístiques de revisió del planejament sobre Palma. Va continuar amb la modificació del Pla territorial per la porta de darrera, quan totes les sentències li han dit que era il·legal. I acabarà la legislatura aprovant un Reglament de la Llei del sòl que dóna carta de naturalesa a rebaixar competencialment el Departament de Territori del Consell.

Què vol que li conti, del Pla Director Sectorial d'Equipaments Comercials? Ha signat un protocol amb el Govern per redactar-lo, i ho ha pregonat als quatre vents, aconseguint un efecte cridada sense precedents.

Sra. Salom, quan l'oposició i tot el sector de la petita i mitjana empresa li demana que dicti una norma territorial cautelar per reduir el risc d'implantació de grans superfícies descontrolades, la seva resposta és negativa i equivocada.

No eren vostès els defensors de la petita i mitjana empresa?

Tornant a les carreteres, ha iniciat una via connectora de Palma sense solució de continuïtat, que l'únic que fa és connectar dos grans centres comercials. Sense comentaris!

S'ha encaparroat en fer una ronda a Inca que ha servit per crear alarma entre els veïns i comerciants i que, gràcies a Deu, serà tan sols un projecte inacabat.

També s'ha capficat en fer un desdoblament de la carretera Campos–Llucmajor que no agrada a ningú, ni a vostès mateixos, i prova d'això és que encara està amb el projecte en marxa.

Me vol dir quines infraestructures ha executat vostè aquesta legislatura que siguin fruit de la seva iniciativa? cap ni una. Sols ha executat projectes que els vàrem deixar planificats nosaltres la passada legislatura. Me referesc als grans projectes, els petits projectes se fan d'una manera ordinària, en aquesta institució, des de fa més de 25 anys.

Respecte de l'Institut Hípic, Sra. Salom, ha fracassat de manera important ja que finalment, no haurà pogut acomplir amb el compromís que va adquirir en aquest Ple d'implantar el sistema d'apostes mútues, i que vostè va qualificar com a projecte estratègic pel món dels cavallistes i el de l'agricultura de Mallorca.

Per acabar, li vull parlar de l'estil de governar que vostè ha tengut aquests 4 anys.

El seu govern no ha millorat la democràcia interna, ni la participació de la ciutadania ni la gestió administrativa del Consell.

El diàleg amb l'oposició ha estat pràcticament nul, si exceptuem el projecte del Codi ètic. Un Codi ètic impulsat per nosaltres que deixa encara moltes coses per millorar, sobretot en la qüestió de fer la informació del Consell més transparent i accessible als ciutadans.

Li torn repetir, perquè ho recordi perfectament, que el Codi Ètic va ser una iniciativa que varen dur nosaltres al Ple. I estaria molt bé que, quan parla dels casos de corrupció, en aquesta institució, del que tant li agrada parlar, perquè ja ho va fer no fa gaire, en un discurs en el Teatre Principal, se refereixi clarament a la legislatura anterior a la nostra, que va ser quan realment hi ha hagut casos de càrrecs públics condemnats i alguns d'ells són a la presó. Una legislatura en què, li vull recordar, vostès governaven amb UM. Si pogués precisar un poc, quan parla de corrupció, tot estaria molt més clar i tothom sabria de què està parlant.

En els altres temes cabdals, com economia, serveis socials, territori, medi ambient, cultura, etc., no han volgut ni parlar de fer pactes de legislatura que beneficiessin als mallorquins en situació de crisi.

Pel que fa a la democràcia en els plens, no han volgut acceptar una cosa que és normal al Parlament Balear: que el qui fa la proposta la tanca, i que el qui fa una pregunta té dret a replica.

La gestió administrativa segueix igual o pitjor que fa quatre anys, i una mostra d'això és la quantitat de reconeixements extrajudicials de crèdit que han duit al Ple.

Malgrat tot el que li he exposat, Sra. Salom, me pareix increïble que vostè vulgui tornar a governar aquesta institució, i esperam sincerament que els mallorquins no li donin una segona oportunitat. I no crec -no sé què en pensen vostès- però personalment no crec que l'exorcisme amb les dues espelmes que va fer ahir el Sr. Cañellas, li serveixi per salvar-se de la desfeta.

Moltes gràcies.”

El moderador, Sr. ROTGER, dóna la paraula al Sr. Ensenyat (MÉS per Mallorca).

El Sr. ENSENYAT (MÉS per Mallorca) pronuncia el discurs següent:

“Presidenta, senyors i senyores consellers i conselleres, autoritats, amigues i amics,

No fa molts de mesos, a un Ple del Consell de Mallorca, debatérem una moció presentada pel nostre Grup, precisament sobre el Debat de Política General, el que feim avui, i la necessitat de transformar-lo en un altre format que permeti, sobretot, la participació ciutadana, tenint en compte que l'objectiu fonamental d'aquest acte és el d'establir un espai de debat sobre l'estat de la institució. És a dir, que és allò que s'ha fet, que és allò que no s'ha fet, que és allò que no s'ha fet i s'hauria d'haver fet, i allò que no s'hauria d'haver fet mai.

Durant el transcurs del debat d'aquesta moció, ja vaig contar que, crec que en el segon Debat de Política General, vaig arribar un poquet abans de començar, per un dia vaig

fer prest, i una de les persones del públic, una de les persones convidades, que conec des de fa temps, em va cridar i em diu: Ei Miquel, com funciona això? No he vingut mai. Jo li vaig contestar mig en broma: Mira Biel, això va així. Ara sortirà la Presidenta i dirà que tot és una meravella i que el Consell funciona com un rellotge. Després sortirà l'oposició i dirà que tot és un desastre. I no me vaig fer molt enfora.

Primer va intervenir la Presidenta i va parlar de la barca, i de la ventada que amenaçava d'escorar-la i enviar-la al fons del mar; i de posar seny, i de passar es cotó, i d'aturar motors, i de no gastar allò que no té, i dels grans avantatges de la pólvora que en aquell moment acaba d'inventar.

Després va sortir el senyor Miquel Vidal, en representació del Grup de consellers del Partit Popular. Va donar gràcies a Deu, perquè en la seva infinita misericòrdia havia consentit que el PP governés el Consell, perquè si no hagués estat així, a hores d'ara ja no hi hauria ni Consell ni tan sols l'illa de Mallorca, perquè s'hauria enfonsada davall la mar.

Seguint amb la conversa amb el meu conegut, aquest em va tornar demanar: I la realitat quina és? I jo li vaig contestar que la realitat és que t'hauràs de limitar a callar i escoltar i que ningú te demanarà lo que tu penses, ni tu ho podràs dir.

I la veritat és que hem perdut una ocasió perfecte per fer una anàlisi real i exhaustiva de la realitat del Consell de Mallorca, i ho reduïrem a un simple exercici de dialèctica, a un conjunt de frases eloqüents però buides de contingut, a un creuament de *tweets* i a fer mamballetes els seus, quan ha parlat vostè, i els nostres ara que parlam nosaltres.

I en aquest procés d'avaluació d'aquesta institució hi ha molta gent que deu tenir coses a haver de dir, o no? Perquè no demanam el parer, per exemple, al personal de la casa? O als sindicats, als bombers, a aquelles entitats que gestionen serveis propis que son nostres, o als senderistes, que caminen per les nostres muntanyes. O als ciclistes que circulen per les nostres carreteres, a les entitats socials, a les federacions esportives, a les associacions de comerciants, museus, associacions ecologistes, associacions de persones majors, associacions i federacions de persones amb discapacitats, associacions de dones, propietaris de béns catalogats, treballadors i educadors socials, usuaris de les nostres residències i dels nostres centres de menors. O fins i tot, als nostres ajuntaments.

A vostès els pareix que tota aquesta gent no té res a dir, res per aportar o a proposar? A vostès els pareix que a aquesta gent no els hem d'oferir un espai real de participació que no es redueixi a una entrevista amb el conseller o amb el director insular de torn dins un despatx tancat, només han de posar un tros de paper dins una urna cada 4 anys?.

Evidentment aquella moció no va ser aprovada, però com a mínim ens varen fer saber que vostès també creuen en la participació i que per això estaven treballant en una modificació del Reglament Orgànic del Consell de Mallorca (ROC) per tal que els ciutadans puguin fer preguntes al Ple. Ciutadans, evidentment, que tenguin la sort

d'estar jubilats o la desgracia d'estar a l'atur, i per tant puguin venir un dijous a migdia a fer preguntes als seus representants.

De veres que no creuen que la democràcia és qualque cosa més que tot això? Nosaltres pensam que sí, i n'estam convençuts que és més que tot això, i que ja és hora de pensar en un model que permeti una dinàmica de participació activa i real.

Confiem, de totes maneres, en que d'aquí a les eleccions tenen pensat algun tipus de mecanisme o instrument d'avaluació de la legislatura; d'avaluació real i efectiva que permeti almanco una consulta a tots aquests col·lectius sobre el seu parer de com ha transcorregut la legislatura. O bé tot quedarà en frases eloqüents, però buides de contingut, com les que hem pogut escoltar avui matí en el seu discurs o com les que podem escoltar o veure darrerament als mitjans de comunicació i que no entenem molt bé el que anuncien exactament? O bé ja ho deixaran directament als ciutadans perquè ho facin a les urnes el proper mes de maig?

En tot cas, aquí teniu una sèrie de reflexions que poden contribuir, en aquest procés d'avaluació, algunes de les quals no son pròpies del nostre Grup, tot i que les hem fet pròpies. Moltes d'elles son aportacions de diferents col·lectius amb qui hem pogut intercanviar impressions i parers.

Hi ha tot un conjunt d'idees que no s'han cansat de repetir durant aquests anys, un pic i un altre i un altre: era necessari aturar motors, posar seny, posar ordre, passar el cotó i obrir armaris, no gastar allò que no tenim. Ens trobarem un munt de factures sense pagar, hem d'eliminar duplicitats, generar les condicions oportunes per crear llocs de feina, etcètera... Idò bé, anem a parlar-ne.

Es ben cert que començarem amb una situació complicada. Per dir-ho planerament: tothom devia doblers a tothom. El Govern al Consell, el Consell als ajuntaments, i tots plegats als proveïdors. Aquesta era la situació del Consell. Però, només era la del Consell? Vol dir que la situació a aquelles institucions on governava el PP no era exactament la mateixa, o pitjor? Quina era la situació l'any 2011 a la Generalitat Valenciana, per exemple? O de la Comunitat de Madrid? O de Castella?

Vol dir que no era exactament la mateixa, o molt pitjor? Què ha passat? Quina és la diferència de l'any 2011 a ara?. Idò la diferència, de llavors a ara, és que els bancs en donen i llavors no en donaven. Només faltaria que amb 100.000 milions d'euros públics que hem transferit a la banca privada, sense demanar responsabilitats a ningú, sense demanar res a canvi, veient com els responsables directes dels desastres cobraven indemnitzacions milionàries a costa de pujar tots quants d'imposts es poden pujar a costa de retallar en sanitat, en educació i en serveis socials i a costa, fins i tot, del patiment de milers de persones que han vist com els feien fora de casa seva. Només faltaria que no comencés a fluir el crèdit!.

Era d'aquesta manera que s'havia de fer? Sense demanar res a canvi? Sense demanar, almanco, que s'aturessin en sec el desnonaments per exemple?

Tot això, aplicat al Consell, i a totes les administracions, independentment de qui governàs, s'ha traduït en fer un préstec de pagament a proveïdors, per imperatiu estatal i sota la responsabilitat de la interventora del Consell de Mallorca. Un préstec a un interès desorbitat inicialment que no ha fet més que incrementar considerablement el deute d'aquesta institució.

Aquest crèdit no s'ha tornat en la seva totalitat i segurament això contribueix a que hi hagi una certa disponibilitat, a la Tresoreria. Per tant, podem afirmar que avui el Consell és una institució molt més endeutada que com la trobarem vostès l'any 2011. Per tant, senyors i senyores del Partit Popular, m'expliquin on és el miracle? On és l'exemple de bona gestió que tant pregonen?

“Hem eliminat dualitats”. Això també ens hem cansat de sentir-ho! “Ens hem d'aprimar”, deia la Presidenta a principis d'aquesta legislatura. I si entrem a analitzar la qüestió, en què ha consistit exactament aquest exercici de depuració de competències? Idò mirau, en la supressió de tres o quatre càrrecs públics: Conselleries de Turisme, de Joventut i Igualtat. Només els càrrecs públics; el personal tècnic adscrit a cada servei no! I què han fet, per cert, aquesta gent? No ho sabem. Quatre càrrecs públics, dels quals després, vostès n'han recuperat tres.

I què han fet? Tancar, i perdre la clau, del centre d'acollida per a immigrants. No ho varen transferir a l'entitat que n'era competent en aquell moment, que era el Govern balear, no: tancat, i tothom davall un pont.

Heu eliminat la Fundació Mallorca Turisme i tancat la Radiotelevisió de Mallorca. A lo millor hauria estat més oportú tancar IB3, que no ha estat més que un instrument de propagada partidista, pagada amb doblers públics, que fa empegueir a qualsevol que tengui dos dits de seny. Ja en podem aprovar ja, de codis ètics!.

I que consti que haguéssim estat d'acord en revisar el model de radiotelevisió. Ara, així no. Així, de cap de les maneres! Que ens haurà costat a tots els mallorquins tancar RTVM? No hagués estat millor utilitzar aquest doblers en seguir fomentant la promoció d'una indústria audiovisual, que fa quatre anys era emergent a Mallorca i que vostès han reduït a no res? Que no havíem de promocionar Mallorca com un gran plató i que de passada això ajudes a desestacionalitzar la indústria turística? On és, aquest gran plató?

I pel que fa a tots aquells serveis adscrits al Consell que no son competents, que hem fet amb ells? Les oficines d'Informació turística, per exemple? O la UNED? No valdria la pena haver aprofitat aquesta legislatura per definir realment o repensar el que ha de ser el Consell de Mallorca? Encara en queden moltes de duplicitats que podem tractar. Els refugis, per exemple. El Consell té refugis, el Govern té refugis, els ajuntaments tenen refugis... Aquí tothom té refugis. També podem parlar dels bombers. El Consell té bombers, Palma té bombers, el Govern té competències en extinció d'incendis forestals, també té Protecció Civil. Tanmateix, quan hi ha una desgràcia, compareix tothom; no valdria la pena, per tant, unificar esforços i crear un únic cos, potent, ben dotat i, sobretot, eficaç?.

Podem parlar també de finques públiques i de paratges naturals –i de qui gestiona què- i de camins públics. Hi ha un exemple que escarrufa: el Govern gasta 4,2 milions d'euros amb la Via Verda de Manacor a Artà de 29 km, però, què hem gastat a la ruta de Pedra en Sec que té 149 km? 120.000 mil euros!. I en tota la Serra de Tramuntana, què hem gastat?

I de totes aquelles competències que s'havien de transferir al Consell i que la Presidenta ja va dir que no en volia saber res, perquè volia estar prima, què n'hem fet?. Les competències de transport, per exemple? Si tenim les competències de Carreteres, i volem fer un pla de mobilitat a la nostra illa, com podem fer aquest pla sense tenir en compte el transport públic? M'ho poden explicar? I les competències de promoció turística? Els ho hem sentit dir mil vegades, i nosaltres hi estam d'acord, que hem de vendre la imatge de Mallorca com el millor reclam: paisatge, cultura, patrimoni..

La mateixa Presidenta en va parlar ja en el discurs d'investidura. De fet, fins i tot va parlar de fer uns itineraris per esglésies romàniques, però supòs que volia dir per les ermites, perquè romànic a Mallorca gairebé no n'hi ha.

Per tant, si hem de fer producte turístic, allò que es competència directe del Consell com és la cultura, el patrimoni, la serra de Tramuntana, el territori o el medi ambient, com ho farem si el mateix Consell no té les competències de promoció turística? I ara que en parlam, estam segurs que l'aplicació d'una taxa de reinversió turística és tan mala idea? Si, com a taxa que és, l'hem d'invertir en el mateix producte -producte turístic, per tant- no voldria dir això que aquesta casa tindria finalment l'oportunitat -ja que no la té via finançament de l'Estat- de poder fer plans de restauració de patrimoni, o d'excavacions arqueològiques, o de recuperació de camins públics, o de reconstrucció de marges, però de bon de veres, no com fins ara que només reparteixen patató.

No creuen que això tendria un impacte econòmic notable sobre l'economia de la nostra illa, i molt especialment entre els ciutadans i ciutadanes que l'habiten? Idò què, ens hem aprimat durant aquests quatre anys? Sí, fins al punt de ser diagnosticats fins i tot d'anorèxia. A les competències que no ha volgut i a les que ha renunciat, hi hem de sumar les que li han volat cada cop que el Parlament ha aprovat una nova llei ja fos turística o fos agrària, fos de capitalitat, o fos la Llei del Sòl, sense que aquí ningú n'hagi dit ni mitja. Ens hem aprimat fins a tal punt de fer invisible la institució.

Si en qualque cosa s'ha caracteritzat aquesta legislatura ha estat per l'immobilisme total i absolut en gairebé tots els seus departaments i serveis que han fet desaparèixer la institució del panorama públic i l'han convertida en una administració residual. En un paraula, hem tengut una Presidenta i un equip que han quedat mans aplegades a esperar la reactivació econòmica, sense fer massa renou, intentant passar desapercebuts.

I ho dic amb les seves mateixes paraules: fer un *“Consell que ha de servir per estimular i posar les condicions necessàries per facilitar a la iniciativa privada l'oportunitat de posar en funcionament noves iniciatives i crear llocs de feina”*. Això

ho va dir vostè, en el primer Debat de Política General. I que vol dir això, exactament? Idò això vol dir que si una cosa la pot fer el sector privat, no l'ha de fer el sector públic. Tot el contrari, que el servei públic ha d'estar al servei dels interessos del sector privat. Per exemple, si una empresa vol construir un hotel de 5 estrelles dins una àrea protegida, o bé un macrocentre comercial a dins una albufera, o una nova gran superfície o un parc temàtic, o un port esportiu o una nova urbanització.... Idò bé, cap problema!. Ja modificarem tota quanta normativa o legislació siguin necessaris, o desclassificarem el que haguem de desclassificar i fins i tot, a més a més, els millorarem els accessos per carretera... I si una empresa vol dur fems de fora a cremar a Mallorca, idò cap problema, modificarem el Pla Director de Residus, i que duguin el que vulguin!.

Tot això no és nou. Vostès no ho han inventat. A això els politòlegs ho anomenen l'Escola de Chicago, que ja va començar a aplicar Reagan als Estats Units i va continuar Thatcher a Anglaterra; després, la va seguir Aznar a l'Estat Espanyol i la pregona als quatre vents la seva Fundació FAES. I que diu aquesta doctrina? Idò diu ni més ni manco això, que lo públic per sistema no funciona i que tot allò que pot fer el sector privat no ho ha de fer l'administració pública, incloses la sanitat i l'educació. I per suposat al Consell no ha estat diferent. L'han reduït, com he dit abans, a una administració residual i totalment invisible.

Però aquesta doctrina no funciona, senyors consellers i senyores conselleres del PP, i de cada vegada hi ha més economistes que així ho manifesten. Aquesta doctrina provoca que les grans empreses, les gran fortunes, es multipliquin per quatre o, dit d'una manera més planera, que els rics siguin cada vegada més rics i que els pobres siguin cada vegada més pobres.

Aquest model, el seu model, genera rics, i genera precarietat laboral i desigualtat social, i manca de planificació a curt, a mig i a llarg termini. Precisament aquest model, és el de la bombolla immobiliària que tots ja sabem com va acabar. No li sembla molt simptomàtic, com exemple, que després de les millors temporades turístiques que no havia tengut mai aquesta terra, això gairebé no s'hagi traduït en la creació de llocs de feina, però sí en un augment de la precarietat laboral que escarrufa? No és també simptomàtic, que l'únic sector comercial que no ha entrat en crisi sigui el de la venda d'objectes de luxe? Vostès s'omplen la boca de dir que s'han creat 40.000 llocs de feina, però de veres seran tan cínic que no s'aturaran a valorar, quin tipus de llocs de feina s'estan creant i amb quines condicions? I el que és pitjor, senyors i senyores, aquest és el model que provoca corrupció, perquè és el model que permet tenir polítics que treballen en realitat pels interessos de determinats empresaris del sector privat, empresaris agraïts que no tenen després cap mania ni una en fer sucoses donacions, ja sigui per pagar campanyes electorals o per fer, o modificar o comprar locals de partits, en B, com fa poc algú va denunciar. I no, això no és com si es fes un donatiu a Càritas o a Creu Roja.

Hem de reconèixer que una de les fites importants d'aquesta legislatura ha estat l'aprovació del Codi Ètic que va suposar un esforç important de consens entre tots els grups polítics. És, sense cap dubte, eina indispensable i imprescindible que hem d'aplicar si volem recuperar la credibilitat de les administracions.

En bon mallorquí hi ha una frase que utilitzem encara massa sovint, que és “tenir bo”. Tenir bo vol dir conèixer algú. Temps enrere i a l’hora de fer “la mili”, tenir bo era conèixer algun superior militar que t’assegurava una sèrie de comoditats. A Mallorca encara hi ha massa gent que té bo. Gent que entra pel portal de davant, altres que ho fan pel portal de darrera, i altres que ni pel portal de davant ni pel de darrera. En aquest sentit i en aquest procés, és una molt mala notícia que entitats de Mallorca, entitats amb un reconegut prestigi, hagin demanat una entrevista amb la Presidenta i encara ni tan sols els hagin contestat.

I els nostres ajuntaments, els ajuntaments de Mallorca qualque cosa deuen haver de dir en aquest procés d’avaluació de la institució. Teníem un eina creada que era l’Assemblea de Batles i Batlesses que hagués estat una eina efectiva de coordinació entre el Consell i els ajuntaments. Un espai de coordinació, de reflexió, de propostes d’idees, amb temes tan cabdals i tan transcendents com ha estat la reforma de la Llei de Bases de Règim Local, que ha modificat essencialment les competències dels ajuntaments. Però no ha estat així, no l’han utilitzada, aquesta eina, i l’han reduïda a un espai purament d’informació sobre les convocatòries per inversió o despesa corrent. Amb una paraula, vostès utilitzat l’Assemblea de Batles i Batlesses per fer-se la foto i poca cosa més. I per suposat, que els nostres batles i batlesses han estat ben contents d’aquestes convocatòries que han donat aire als nostres ajuntaments, tot i que també els hem de recordar que no han fet res que ja no s’hagués fet a la passada legislatura i que aquestes subvencions han volgut substituir una convocatòria de Pla d’Obres i Serveis que no s’ha fet.

Igualment ben contents estan també d’haver eliminat el SERPREISAL. Era una reivindicació històrica, retreure que els ajuntaments de menys de 20.000 habitants haguessin de pagar per un servei del qual no eren competents. Tal volta haguéssin pogut valorar si ho haurien de pagar els de més de 20.000 habitants que sí que ho són, competents. Amb això haguéssim incrementat considerablement els ingressos destinats al Cos de Bombers i, d’aquesta manera, millorar substancialment les condicions laborals o la plantilla de bombers, que bona falta fa, o també algunes infraestructures que també bona falta fan.

I el dia a dia amb els ajuntaments què tal va, senyora Salom? Ha millorat, durant aquests quatre anys? La veritat és que hem avançat molt poc i els ajuntaments encara perceben el Consell com a una administració molt lenta, pesada i poc efectiva. Els tràmits a segons quins departaments, com ara Urbanisme o Patrimoni, segueixen essent un vertader calvari. Crec que l’exemple més escandalós és el de la façana de l’església de Sineu, que fa més d’un any que tenen els doblers i l’empresa contractada, però no han pogut començar les obres perquè estan pendants d’informes i més informes per part de patrimoni. I això, en els temps que corren, són males notícies.

Hem establir d’una vegada per totes mecanismes més àgils, ràpids i efectius. Igualment, sobre les adaptacions de les Normes Subsidiàries dels municipis al Pla territorial, quants n’hi ha que s’han adaptat durant aquesta legislatura? I especialment, allò que ens hem de demanar, és: I quants d’anys han estat, per adaptar-se a aquesta normativa?.

I al Departament de Cultura, com ho tenim? Què ha passat, amb aquests 7 milions d'euros que poguérem recuperar de l'IVA del Teatre Principal de Palma, gràcies per cert també a l'herència rebuda? Ja han comprat aquella nau-magatzem que hagués substituït les que tenim llogades? No ho deuen haver gastat en despesa corrent o en publicitat? I a Can Weyler, què ha passat? Perquè de moment està tancat. I en el monestir de Bellpuig, què ha passat? Tancat. I la Fundació Toni Catany? Tancada amb pany i clau. A més de les celebracions de l'Any Alcover, o de l'Any Arxiduc, o de l'any Ramon Llull, que per cert hauran passat sense pena ni glòria, em pot dir un sol projecte cultural, només un, que hagi posat en marxa durant aquesta legislatura i que sigui nou?.

I als petits comerciants, què els direm? Supòs que enguany que hi ha eleccions hauran de sentir molts de rotllos. Nosaltres els direm que no es pot dir que estam a favor del petit comerç a Mallorca, per una banda, i fomentar per l'altre la construcció de grans superfícies comercials, perquè són models incompatibles. I, en tot cas, quan els petits comerciants ens demanin perquè no s'ha aprovat una moratòria, o perquè fins i tot votaren en contra d'una proposta de MÉS per Mallorca, o perquè no s'ha redactat el Pla Director Sectorial d'Equipaments Comercials, per part nostra els direm que quasi és millor que els ho demanin a vostès, per allò de: "Obras son amores i no buenas intenciones".

I als artesans, vostès pensen que els ha bastat, organitzar només un mercadot a La Misericòrdia, poc abans de les eleccions, sense que s'hagi fet absolutament res més, a part d'això?.

I a les carreteres? Excepte aquelles gran obres faraòniques que han durat gairebé tota la legislatura o bé encara estan en marxa, com l'autopista de Lluçmajor a Campos que tanmateix no la faran, quin pla d'inversió hi ha hagut, per a les carreteres comarcals de les Illes Balears? No fa molt vaig tenir l'ocasió de fer un cafè amb Stephen Roche que a més de ciclista professional és l'impulsor del cicloturisme a Mallorca. Una de les coses de les que es queixava era precisament d'això; que la majoria de les nostres carreteres comarcals fan pena i que en repetides ocasions han demanat un Pla de Seguretat a les carreteres, sense que els hagin fet molt de cas.

Me voler insinuar que li semblava que les administracions no havien acabat de parar molta atenció a aquest tipus de turisme tot i l'impacte que té sobre Mallorca. I a mi també m'ho pareix. Ens hem omplert la boca de parlar de desestacionalitzar la temporada turística, tot i que sembla que per part del PP l'únic interès que li desperta això son els camps de Golf. S'imaginem 180.000 persones enviant fotos per les xarxes socials de cada racó de Mallorca? No consideren que els hauríem de fer un poc de cas? Almanco el mateix que hem fet als promotors dels camps de golf.

I una de les perles de la legislatura ha estat sense cap tipus de dubte la importació de fems, l'euromerder, que deien des d'aquesta bancada, o la importació de combustible sòlid recuperat que deien des de la bancada del PP. Crec que ja hem tengut ocasió de parlar-ne i discutir-ne a bastament. Me permetin just citar un article que he trobat navegant per internet. Posant a Google "importación residuos Mallorca", he trobat el següent: "*La Multinacional Belga "Indaver", una de las mas importantes en el*

sector del tractament de residus perillosos ha substituïdo a las empreses de Manlio Cerroni en la operaci3n de traslado de miles de toneladas de residuos a la incineradora de Son Reus en Mallorca. Sin embargo el material no proceder3 de Malagrotta, sino de los vertederos de Giugliano y Tufino, localidades de la provincia de N3poles controladas totalmente por los clanes mas poderosos de la Camorra. Para agilizar las operaciones y llevar a cabo la fase de transporte de material, "Indaver" ha subcontratado a la empresa "Ecolt3cnica". Se trata de una de las sociedades del sector m3s grandes de Italia. La colaboraci3n de "Ecolt3cnica con el gigante belga empez3 a principios de siglo. Mientras "Indaver" parece exenta de sospechas y su actividad es conforme a las normas y la legislaci3n, no puede decirse lo mismo de Ecolt3cnica, salpicada por importantes esc3ndalos y administrada por sujetos que han sido detenidos y condenados por gesti3n ilegal de residuos industriales".

Per part meva cap comentari m3s al respecte.

Sense cap tipus de dubte, un dels temes prou importants dins aquesta legislatura sobretot per la realitat que ens ha tocat viure ha estat benestar social. Vost3s mateixos no s'han cansat de dir que volien estar devora les persones que m3s ho necessiten, i, en tot cas, me permetin, i despr3s els explicar3 el perqu3, que jo acabi la frase que vost3s no gosen pronunciar, i 3s que volen estar devora la persones que m3s ho necessiten, excepte si s3n sudamericans, moros, o negres", i ara m'explicar3.

Un Centre d'Immigrants tancat sense cap mirament, la impossibilitat dels immigrants d'accedir a la Seguretat Social; hem de recordar que aquesta ha estat la legislatura que a Mallorca ha mort una persona per no haver pogut accedir a un medicament que val 80 c3ntims d'euro. Una persona que, per un motiu o un altre, tampoc no va poder accedir a la nostra xarxa d'Atenci3 Prim3ria, i no em refereixo a la sanit3ria, sin3 a la nostra, a la social, la dels nostres ajuntaments, la que 3s responsabilitat nostra.

Molts d'altres si que hi han pogut accedir fins al punt de deixar-los saturats. A aix3 hi hem d'afegir la impossibilitat d'accedir a la Renda M3nima d'Inserci3, aix3 com tamb3 les vegades que han votat en contra de mocions en les quals es defensaven els drets dels palestins quan l'ex3rcit israeli3 massacrava la poblaci3 civil, o del poble sahrau3 que demanava asil pol3tic per un jove condemnat a mort, o quant la situaci3 dram3tica dels immigrants a les fronteres de Ceuta o Melilla; han votat en contra, de tot aix3. Me diguin vost3s si 3s just una coincid3ncia o qu3 hem de pensar, exactament.

I despr3s entrarem en una aut3ntica guerra de xifres sobre si hav3em posat m3s o menys doblers al programa de Renta M3nima d'Inserci3. Com si la Renta M3nima fos la soluci3 a tots els mals. La Renta M3nima necessita sobretot programes d'acompanyament de les persones benefici3ries perqu3 aquestes esdevinguin subjectes actius dins el seu proc3s d'inserci3 social i laboral, i vost3s han desmantellat la xarxa que hi havia en aquest sentit, reduint el model de RMI a un model purament assistencial.

I han deixat de fer moltes altres coses que segurament no haurien salvat la vida a ning3, per3 almanco els haur3em donat una bona empenta i una glopada d'aire fresc.

Vostès saben per exemple la quantitat de doblers en formació que han tornat enrere perquè cap administració els ha demanat (per a tallers d'ocupació, per a escoles tallers....) mentre en aquesta casa s'han dedicat just a mantenir alguns dels que hi havia: vostès s'imaginin l'impacte que això hagués pogut tenir als camins de la serra de Tramuntana, per exemple, o les finques públiques, o en el patrimoni? I sobretot sobre centenars de persones i famílies, quan es tracta de formació remunerada que al Consell no li hagués costat ni un cèntim, i no han fet res?

Quantes empreses han contractat usuaris de RMI a través del servei que posàrem en marxa? I a quants de concursos públics, excepte als de l'IMAS, hi figuraven clàusules socials, i a quants d'ajuntaments han animat a fer-ho? I sobretot, ha posat en marxa el Consell els mecanismes necessaris per donar resposta a la demanda social, a la situació d'emergència social que s'ha produït durant aquests darrers quatre anys?

I el que si ha estat un escàndol, ha estat el sistema de contractació de substitucions de l'IMAS, a les residències i als centres de menors. S'han fet fins i tot contractes d'un sol dia. Amb una paraula, generant una precarietat laboral que és escandalosa i que, a més a més, des de la perspectiva de gènere ha afectat sobretot a un col·lectiu que ja és vulnerable per sí mateix, que és el col·lectiu de les dones. Entenen ara perquè no hem volgut pactar, entre d'altres motius, cap declaració institucional el Dia de la Dona Treballadora?

Si haguéssim de resumir amb una frase aquesta legislatura jo li tornaria dir que vostès s'han plegat de mans a esperar la reactivació econòmica. No vull dir que no hagin fet res, no, però han fet el mínim. I això que dic ho demostren aquestes campanyes publicitàries que han posat en marxa pels diaris i per ràdios que no anuncien absolutament res més que fum i boira, i el pitjor és que ho pagam tots, amb doblers públics. Perquè s'han trobat que a l'hora d'anar a vendre el peix, la pesquera era molt magre.

En tot cas, li hem de reconèixer dos mèrits: el primer, el d'haver governat en temps molts difícils; i el segon, no haver perdut el temps en polèmiques absurdes i estèrils com sí ha fet el seu homònim a la Comunitat Autònoma.

Crec que els mallorquins i mallorquines no esperaven una Presidenta que quedàs mans plegades. Esperaven una Presidenta valenta i ambiciosa, no en el sentit pejoratiu de la paraula, sinó en vocació de servei als mallorquins i mallorquines. I esperaven un Consell que hauria pogut ésser un motor fort en el procés de transformació social i econòmica de Mallorca i, contràriament, ha estat un subjecte passiu.

En tot cas, el nostre desig és que quan estiguin a l'oposició la seva tasca sigui més profitosa que la que han fet estant a l'equip govern.

Moltes gràcies.”

El moderador, Sr. ROTGER, dóna la paraula al Sr. Vidal (PP).

El Sr. VIDAL (PP) pronuncia el discurs següent:

“Gràcies, Sr. Vicepresident.

Sra. Presidenta, companys consellers i companyes conselleres, bon dia i benvinguts.

La feina que ens toca avui, és la revisió de l'estat del Consell, com es troba, analitzar si compleix les seves tasques, repassar els objectius, analitzar el funcionament i prendre nota dels resultats de la revisió. És per a mi un honor dur la veu del Grup de consellers del Partit Popular. Gràcies, per deixar-me-la dur.

La presidenta ho ha fet molt bé aquest matí, enhorabona!. Amb aquest discurs, ens ha mostrat una bona manera de fer política. Ho demostraré, durant la meua intervenció, ho tocareu amb les mans, i ho viureu.

El grup de consellers del Partit Popular representa aquesta manera de ser dels mallorquins i mallorquines, que defensen el diàleg davant les imposicions, les negociacions davant els enfrontaments, la propietat privada, el respecte a les persones, el reconeixement a l'esforç, a la família. Defensam els interessos de tots els ciutadans i ciutadanes que compartim aquest entorn illenc, lo nostro. Ho heu dit molt bé, senyora presidenta, aquest matí. Amb aquests principis feim feina.

Si demanem a tots els ciutadans de Mallorca quins són els problemes que tenen avui dia responen que són dos, bàsicament: la corrupció, en primer lloc, i la feina, en segon lloc. Les altres preocupacions estan molt per davall d'aquestes dues, per això hi treballa aquest equip de govern, per resoldre els problemes de la gent fent un Consell més transparent, obert, perquè tots els administrats puguin veure com es disposen els seus impostos, els seus doblers. Cal recordar que el que està fent aquest equip de govern per resoldre les preocupacions dels mallorquins durant aquesta legislatura és el que demana la gent.

Una ullada al món laboral indica com estava aquesta comunitat fa unes 50 llunes més o menys uns quatre anys. Escoltau, perquè vos convé saber això, perquè no ho deim per política, sinó que són dades verídiques:

El 2014, el creixement balear fou de l'1,1%.

La previsió per a 2015, es més del doble.

El 2009 l'economia va decreixer, un -2,71 %.

Així se gestiona, i qualque cosa hi té a veure el Consell de Mallorca.

Fa 28 mesos seguits que baixa l'atur a les Illes Balears; quan vostès governaven, cada dia augmentava l'atur. I tenen la barra de venir aquí a defensar determinades polítiques i tornar enrere.

Cada dia del passat mes de febrer hi va haver 334 persones menys apuntades a les llistes del SOIB. Això està demostrat, és una realitat.

Ara ja se compleixen 22 mesos seguits generant feina.

Balears és el lloc on més empreses s'han creat: 754 més que en 2013. Saben com anaven, fa un parell d'anys?

El mes de desembre de 2014 hi havia 2.404 autònoms més que el desembre de 2010.

Aquestes són les dades que es poden extreure, d'una manera de ser i de governar.

Les vendes dels comerços minoristes han pujat un 9,4%, des de l'any 2007; fins a 2007 aquestes vendes no havien deixat de caure. I ve vostè, al Ple, a dir que defensen els comerços minoristes?. Així com els defensen vostès, ben segur que se fiaran i voldran que vostès els defensin, és ben segur que ho voldran així!.

Ha augmentat la compravenda d'habitatges en un 18,4%, 9.281 habitatges més (segons l'INE, no segons el PP). Sap què feien, abans?.

La inversió estrangera ha augmentat un 365,7% en relació al 2010. I després parlen de moros i cristians?.

Les exportacions han crescut un 13,9% durant l'any 2014.

En definitiva, aquesta és la diferència:

L'any 2009 es destruïen cada dia 69 llocs de feina.

L'any 2015 es creen cada dia 131 llocs de feina.

Senyores i senyors, són dades reals. Els polítics tenim tendència a dir allò que volem dir; els polítics del PP ens aferram a idees reals, i venem allò que hem fet, no venem castells en l'aire.

I què més?. Ara hem de mirar l'altre preocupació més important dels mallorquins: la manera de fer política. Sra. Presidenta, altra vegada l'enhorabona, abans de començar aquest apartat.

Transparents com ningú amb el codi ètic. Sí, en parlau molt, de codi ètic, però qui l'ha fet ha estat aquest govern.

L'any 2009, aquesta institució es va gastar amb publicitat 1.925.533 €.

L'any 2015, té pressupostada la quantitat de 596.262 €. Quatre vegades menys, maneres de fer, maneres de ser. I després hem de sentir que fan referència a si se gasten doblers en publicitat!.

L'any 2010, en concepte de protocol, se varen gastar 420.636 €. L'any 2014, 25.700 €.

Maneres de fer, maneres de ser, maneres de gestionar, és així!.

Es varen reduir el 20% les assignacions als partits polítics, l'estalvi va ser de 200.000 €, i s'han estalviat 400.000 € reduint assessors.

S'ha passat de tenir 52 alts càrrecs a tenir-ne 23; representa un estalvi de més de 6,6 M€.

Sobre el tancament de Ràdio Televisió de Mallorca, que no volien tancar, saben que costava 10.000.000 € cada any?. I diuen que el Consell està més endeutat, i vostès haguessin mantingut la RTVM?. Si s'hagués mantingut oberta, hi estaríem, ara, ben endeutats!.

La responsabilitat de qui governa aquesta casa és que aquesta casa hi sigui, i de gastar els doblers així com pertoca, i no tirar-los o gastar-los en allò que no podem, perquè per ventura a dia d'avui no seria només que no tendríem RTVM, sinó que ja ho tendríem tot tancat.

Per qui governa, és difícil prendre decisions. S'ha de saber explicar perquè se prenen.

Molt bé!, Presidenta i equip de consellers, perquè si no tal vegada el Consell de Mallorca no hi seria. No val la pena, fer castells en l'aire.

Mentre vostès gastaven en aquestes polítiques, Mallorca estava registrant el major nombre d'aturats i una situació de pobresa profunda, que ens duia a la situació en què estàvem ara fa quatre anys.

No reconeixien la crisi, i els ho dèiem cada dia i vostès insistien en els "brotes verdes" i en què era tot perfecte.

Ara vostès no aturen de donar-nos la culpa, perquè els contractes no són bons, per la desigualtat, per l'atur, per l'exclusió social i per la pobresa. Ara que comença a anar millor, no volen reconèixer que la situació millora.

Li retreuen que una persona ara té un contracte petit i que li ve just arribar a cap de mes, però, li han demanat mai a aquesta persona si prefereix estar a l'atur o tenir aquest contracte que té?. Perquè vostès els duien a l'atur!, que triïn!. Si li fan aquesta pregunta, ja puc imaginar la resposta.

Podria ser millor, la situació?. Sí, seguríssim, molt millor. Però ara és molt millor que fa quatre anys i, sobretot, tenim més esperança i més ganes de seguir caminant.

Què feien, vostès, quan governaven? Miraven cap a un altre lloc. Des del nostre punt de vista, amagaven el cap davall l'ala, com tots els animals de ploma.

I ara, què feis?. Dir que no va bé. No hi ha més cec que qui no vol veure ni més sord que qui no vol escoltar. I ho és, sàvia, aquesta cultura mallorquina que deis que no empram, i ho feim molt més que vosaltres!.

Criticar la bona gestió, la que fomenta l'economia, la que genera feina, la que crea activitat econòmica. El Consell genera obra pública, que permet mantenir molts de

llocs de feina a carreteres, així com als pobles, i gasta bé els doblers, i a més aquest consell ha destinat més de 300 milions d'euros aquests darrers quatre anys per ajudar les persones més necessitades.

Vostès han governat, i aquest discurs el percebem com si no haguessin governat mai. Tiren la responsabilitat per la finestra, quan n'entren uns altres per fer la gestió. És a vostès, a qui el poble ha dit no, no és a nosaltres.

Fins i tot quan vàrem arribar al govern, haguérem d'assumir també la gestió de totes les factures que vostès deixaren sense pagar.

Crec sincerament que després d'aquesta legislatura de govern del Partit Popular a aquesta institució, així com també a qualsevol altra que han governat persones d'aquestes idees i aquesta manera de ser, la gestió serà positiva.

A la intervenció de la presidenta d'aquest mati hem escoltat moltes de coses en aquest sentit, amb seny, amb optimisme, que és el que volem. Volem tenir una Mallorca optimista, no volem una Mallorca pessimista.

On som, on érem, on anem, la feina feta, la finalitat de les actuacions, el bon sentit de les actuacions, perquè es fan les coses, amb tot un equip; realment, hem gaudit d'escoltar-la.

Estic convençut que els mallorquins i les mallorquines que puguin escoltar aquest debat se sentiran orgullosos de tenir uns representants polítics que actuïn d'aquesta manera.

No puc dir el mateix de les actuacions d'altres Grups polítics que ens han precedit.

Sr. Ensenyat: m'agrada el to de les seves paraules, es nota el seu tarannà per l'ajuntament, els altres en podrien aprendre un poc, de vostè. I segur que ens entendríem més. Podem veure les coses d'una o altre manera, el món és món perquè ningú es igual. Al principi ja he dit com érem, com som, i ho puc anar recordant, però Sr. Ensenyat, durant la legislatura passada vostès governaven, tenien la responsabilitat de fer un Consell de Mallorca sostenible i una Mallorca millor, i no ho feren. Sou corresponsables de la situació que hi havia.

No sempre va bé, fer l'anguila; quan un problema està en vies de resoldre's o ja s'ha resolt, s'ha de voler assumir. I vostès no han volgut reconèixer cap ni un dels encerts de l'equip de govern.

I aquesta manera de girar la truita és fantàstica!. S'ha fet un codi ètic, qui l'ha fet? l'oposició. Per què? Perquè els agrada. S'ha governat, ara no se deu, se paga els proveïdors. Qui els paga?. "Noltros!, ho vàrem deixar així!".

El reconeixement dels errors és positiu, membres de l'oposició!. Va bé, demanar disculpes alguna vegada. Heu vist que ho ha fet, la presidenta?. La gent que és com pertoca ho fa; ho podríeu fer vosaltres, alguna vegada?.

Senyors del PSOE, què vos he de dir!. Trobau que la perfecció és a ca vostra? Creis que vos podeu posar un mirall a davant i dir: això és la perfecció!. No en reconeixeu ni una, de ben feta, del PP, però d'aquí a dos mesos tornarem a passar per unes proves com aquestes i el poble tornarà a decidir, això sí que és veritat.

Sr. Garau: de veres vostè creu el que ha dit? Impossible!, jo no ho crec.

Seguint els mitjans de comunicació durant aquests dies, s'ha vist que se fa un transvasament del Consell de Mallorca cap al Parlament de les Illes Balears; a veure si aquí entrarà un altre aire fresc i ens ho pot compondre un poc més, tant de bo!.

Avui hem vist una vegada més quin és el paper del Consell de Mallorca dins la nostra societat, representant aquesta Mallorca nostra, que cada dia feim un poc més forta exercint d'Ajuntament d'Ajuntaments, ajudant tota la gent que ho necessita, i sobretot, al costat de les persones, el pressupost ho diu tot, no ho dic jo.

Vostès deien que nosaltres volíem fer desaparèixer el Consell? Idò ara és més fort que mai. Si analitzam les mocions que vostès han presentat al llarg d'aquests quatre anys, poques en trobam –es poden comptar amb els dits d'una mà- que facin referència a la gestió del Consell.

S'ha parlat més vegades del nostre president de la Comunitat Autònoma que de la presidenta del Consell de Mallorca. Si s'entenen a comptar, a les actes, les vegades que s'ha anomenat el Sr. Bauzá, segur que superarien les vegades que han nomenat la presidenta. I això vol dir que feis política per al Consell de Mallorca? Vol dir que estau preocupats per les competències que té el Consell de Mallorca?. Estau preocupats pels mallorquins, que en reben les conseqüències? No, no m'ho puc creure. I si ho deis, no actuau d'aquesta manera.

Crec sincerament que el poble de Mallorca necessita un govern com el que té ara, i que el Consell es útil per als mallorquins. Ningú no es pensava que després de tants d'anys s'aconseguís un Consell de Mallorca com el que tenim ara.

Quina feinada feta en carreteres i sense polèmiques! I vostès tenen la santa barra de venir aquí i dir: No volem el desdoblament de la carretera de Campos a Lluçmajor!. Jo els voldria dir: I vostès empren la paraula ningú?. S'hi volen jugar un cafè, que si ho demana a les persones d'aquesta sala, aquesta paraula ningú se transformarà en una derrota per al PSOE?.

Empren aquest to d'imposició, que empra l'esquerra pertot arreu; ara toca no fumar, prohibim el fumar; ara deim que ningú no vol carretera; estic segur que tot el poble vol carretera. M'agradaria que me diguin quantes vegades passen per aquesta carretera, i que demanassin als santanyiners, campaners, saliners, coloniers i felanitxers si volen o no volen aquest desdoblament.

M'agradaria, Sr. Ensenyat, en referència a allò que ha dit, que demanàs als familiars dels qui han mort en aquesta carretera si volen o no el desdoblament. I també ho podria demanar als amics dels que hi han tengut accidents, avaries, si la volen o no. I

que ho demani als usuaris, que escoltin la veu de Mallorca i que facin allò que correspon fer a cada indret, que no és el mateix pertot; és clar, que Esporles no ha de menester l'autopista, mentre que aquesta sí que és necessària.

No és correcte que, des del criteri de “no autopistes”, s’afirmi que no se n’han de fer enlloc. Les persones són persones, i el PP defensa la vida de les persones.

La feina que ha fet el conseller de Cooperació Local és molta, i amb el consens de tots els batles, amb diàleg, fora estridències.

També amb diàleg amb els caçadors, amb respecte al medi ambient i una gestió ben feta i valenta amb els residus, pensant en la butxaca dels mallorquins.

Segur que diran que ningú no vol importar residus, però i si feim la pregunta a l’inrevés? Tothom vol que li apugin la taxa de residus? Segur, que l’oposició usaria aquesta manera, però el PP diu que no, que la immensa majoria prefereix que no li apugin la taxa de tractament de residus.

Mereix també respecte el gran repte assumit amb l’impuls a la serra de Tramuntana i a Raixa, ajudant els propietaris dels terrenys, als qui en viuen i són els protagonistes de la seva conservació.

Hem fet cultura, conservant les nostres tradicions i la nostra manera d’esser. No voldreu entendre mai que n’hi ha, en el PP, que s’estimen més casa seva, Mallorca, que vosaltres mateixos, que n’hi ha que hi varen néixer, que ho hem mamat, viscut i que la defensam i en defensariem la seva cultura allà on sigui, perquè és “lo nostro”, tot i que vos sàpiga greu, ens agrada defensar-ho.

I ens agrada pagar les factures, ara no se deu res. Quan jo era petit, mon pare me va dir: “Tot el que compres, ho has de pagar. El contrari no és forma d’anar pel món”. La meva pregunta és: ho varen fer, també, els vostres pares?. Si vos ho varen ensenyar, no ho practicau, o no vàreu anar a l’escola el dia que s’explicava que s’ha de pagar allò que se compra.

I s’ha fet tot això, també amb els millors pressuposts pels serveis socials. Mai no havien estat tan bons, tot i que vos agradi criticar-los.

L’any vinent, en el pròxim debat, quant la presidenta expliqui que seguim pel bon camí i que es va consolidant el model de benestar per Mallorca, vosaltres o els vostres substituïts, tornareu a dir que les coses no van bé, no ho voldreu reconèixer.

Seguireu amb les vostres idees, amb el vostre tarannà, insistint a criticar per criticar tot el que es faci, perquè es la manera d’esser d’aquesta esquerra mallorquina. Com a mallorquins un 10, però com a sentiment d’esquerres, vos ho dic de veres, pensau-ho i no digueu que està malament allò que diu l’equip de govern, la gent de centre dreta com nosaltres, sinó que almenys una vegada, reconeixeu que està bé.

No digueu que no per dir que no. Criticau i –dic el mateix per als nostres batles quan no ho fan- feis una crítica constructiva, digau: “això no, i això d’aquesta altra manera” no només “això no”.

Estic convençut que tothom que ens escolta pensa que hi manca aquest segon punt, en el vostre discurs.

Per a la propera legislatura, ja es partirà d’una situació sanejada, més forta per consolidar els eixos bàsics de la recuperació, per seguir xerrant de la creació de llocs de feina, d’activitat econòmica i estic segur que se reduiran els pressuposts de benestar social perquè no serà necessari que siguin tant elevats.

Continuarà el compromís de seguir lluitant contra la corrupció, que és intolerable, i és ben segur que deixarà de ser la primera preocupació dels mallorquins.

Seguirem millorant l’acció de govern per la bona gestió i el benestar dels mallorquins i mallorquines.

Desig que els que venguin no siguin radicals, que vulguin arribar a acords i al bon enteniment, amb el compliment del codi ètic.

Presidenta, continuau per aquest camí, amb aquest equip de govern. No tothom ho veu amb els ulls dels membres de l’oposició.

No vull fer la prova, per no fer-los empegueir, però és cert que quan diuen “ningú no vol la carretera” ho ha dit algú del seu redol, no tota la gent de Mallorca.

Governau, presidenta, per a tots els mallorquins. Esper que així sigui.

Bon dia a tots, i moltes gràcies.”

El moderador, Sr. ROTGER, dóna la paraula a la Sra. presidenta.

La Sra. PRESIDENTA inicia el seu torn de rèplica.

Agraeix al Sr. Rotger i a totes les conselleres i consellers la seva atenció.

En primer lloc, se refereix a la intervenció del Sr. Garau, com a portaveu del PSOE.

Refusa l’afirmació que ha fet en el sentit que tota la feina que ha pogut fer l’equip de govern durant aquesta legislatura ha estat gràcies a la seva herència. Insisteix a dir que ha estat precisament “a pesar de la seva herència”.

Quan a la corrupció, que és precisament el que més interessa a la gent, puntualitza que ella s’ha referit a la corrupció durant èpoques passades, no ha dit que fos la seva corrupció. El que sí ha dit és que, per primera vegada, el Consell de Mallorca ha

actuat d'una manera total i absolutament decidida en contra de la corrupció, i que hi ha posat mesures que s'han intentat pactar per arribar al consens.

Pensa que s'ha fet una bona feina, i que són tots, els que s'han de donar l'enhorabona, perquè era necessari posar damunt la taula tot un conjunt d'instruments i mesures per assegurar que tothom tengui dret a tenir la informació sobre allò que es fa en aquesta institució.

Assegura que el millor antídoto contra la corrupció és la transparència, i aquesta a dia d'avui és total i absoluta, en el Consell de Mallorca.

També afirma que els alts funcionaris de la institució –cosa que no ocorria abans– participen en els llocs on es prenen les decisions. Opina que aquesta és una mesura que ajuda molt a complir la legalitat.

Afirma que s'ha col·laborat en tot allò que la Fiscalia ha demanat, sobre els casos que es troben en curs, i que s'ha aconseguit recuperar 2,5 M€, provinents de casos de corrupció, que s'han dedicat a aquelles persones que més ho necessitaven.

Per aquesta raó, pensa que durant l'actual legislatura s'ha avançat molt. Fins i tot, s'ha signat un conveni amb la Sindicatura de Comptes que li permet accedir directament a la comptabilitat d'un exercici tancat del Consell de Mallorca per tal de poder veure tots i cadascun dels expedients de la institució. Diu que no tenen res que amagar i que volen que la institució que ha de controlar i fiscalitzar tengui tota la informació, al moment, des del primer fins al darrer cèntim d'euro que se gasta.

Insisteix a fer notar que s'ha avançat moltíssim, durant aquesta legislatura, en aquest sentit. Opina que era aquesta, la seva obligació, i que tot l'equip de govern del Consell de Mallorca se'n sent del tot satisfet, del que s'ha aconseguit.

Sobre el comentari que li han fet en el sentit que les dades que ella ha aportat eren falses, respon que no és així, no ho són falses, cosa diferent és que no agradin als membres de l'oposició.

Diu que la molesta especialment que, en l'àmbit polític, quan un comentari no agrada se digui que és mentida, perquè tot s'ha de poder discutir. Certament, li poden dir que unes determinades dades se poden enfocar d'una determinada manera o d'una altra, i se'n pot discrepar, però no accepta l'argument polític de dir que és mentida, perquè el troba bastant magre.

Tot seguit retreu la insistència a parlar sistemàticament del Sr. Bauzá, president del Govern balear, cada any, en cada sessió del Debat de Política General del Consell de Mallorca.

Quan a les acusacions que li fan a ella d'haver volgut devaluar el Consell de Mallorca respon que no és cert, sinó que és just el contrari: durant els quatre anys de feina intensa s'ha prestigiada la institució, de forma que els mallorquins hi confien molt més

ara que abans, perquè hi ha ordre i les coses funcionen molt millor, entre d'altres raons perquè se paga correctament els proveïdors.

Qüestiona quina confiança podia donar el Consell de Mallorca a la societat mallorquina, si devia a tothom. Demana si el prestigiava, aquest fet, o el devaluava. Opina que el devaluava el fet que qui el governava, la Sra. Armengol, no pagava a ningú. Diu que és ben cert, i si no creuen ho poden demanar a tot el sector social, que havia de complir la seva obligació d'atenció a la gent però no podia pagar les nòmines del seu personal.

Reitera que això era devaluar el Consell de Mallorca. En canvi, el PP l'ha prestigiat, i ara paga tota aquesta gent en un termini mitjà de quinze dies.

També era devaluar el Consell de Mallorca el fet de tenir un Conveni de Carreteres amb el Govern de les Illes Balears, de 25 M€, quan amb un "pantallazo" informàtic els el varen llevar, li varen retirar, a la Sra. Armengol. Torna a demanar si això és prestigiar el Consell de Mallorca, o és enfonsar-lo. Al seu parer, és clar que significa enfonsar-lo.

Demana què va fer, la Sra. Armengol, quan li varen retirar aquesta quantitat, si es va quedar mans plegades. Opina que les coses s'han de fer seriosament.

Si l'oposició diu que el Sr. Bauzá ha fet no res el Consell de Mallorca, ha de saber també que quan el Sr. Antich (expresident del Govern balear) estimava tant i tant aquesta institució, durant una legislatura el Govern balear li va pagar 636 M€: això va ser tot el que va enviar a la Sra. Armengol. En canvi, durant una època difícil com ha estat aquesta legislatura actual, el Sr. Bauzá li ha enviat 695 M€, fins a dia d'avui, quan encara resten dos mesos per acabar la legislatura.

És obvi que s'ha demostrat que el PP s'estima més el Consell de Mallorca, hi ha cregut més i li ha enviat més doblers, almenys.

Pel que fa al deute que tenia la CAIB amb el Consell de Mallorca quan el Sr. Antich i la Sra. Armengol presidien ambdues institucions, fa notar que en acabar l'anterior legislatura era de 220 M€, mentre que a dia d'avui aquest mateix deute és de 180 M€, 40 M€ menys. El cert és que han aconseguit aquesta quantitat i, a més, encara han de pagar els 180 M€ que deuen, perquè no perdonaran al Govern balear ni un cèntim.

Torna a destacar el fet que s'hagin pogut rescabalar 40 M€, tot i ser aquesta una època complicada. En conseqüència, demana qui ha prestigiat més el Consell de Mallorca i fa notar que és aquesta, la diferència entre el PP i la resta de Grups polítics.

Sobre la RMI demana qui ha arribat més a la gent, el PP o l'oposició. Assenyala que, durant l'anterior legislatura, tot i la crisi, s'hi destinaven 3 M€ mentre que durant aquesta legislatura, el PP –tant el Sr. Bauzá com ella- hi han dedicat més del doble, quasi 7 M€.

Assegura que han prestigiat el Consell de Mallorca, molt més del que ho varen fer els actuals Grups de l'oposició.

Destaca que han treballat de forma coordinada i recorda que durant l'anterior legislatura no era així, se preferia la competició. Diu que s'ha adaptat a la situació d'una societat mallorquina que tenia problemes i preocupacions importants, raó per la qual va decidir que el Consell de Mallorca no li havia de crear problemes amb la intervenció dels mitjans de comunicació.

Opina que ha estat valenta, amb aquesta decisió estratègica, i afirma que ho ha fet ben a consciència. Tot i que l'oposició digui que ho ha fet per passar desapercibuda, s'equivoca, perquè allò que ha fet ha estat parlar dins els despatxos, allà on pertocava fer-ho, no davant els mitjans de comunicació. Diu que ha acudit al Parlament, cada setmana, i que s'ha reunit amb els consellers i en altres ocasions aquests han vingut al despatx del Consell de Mallorca, i s'ha discutit i s'ha treballat tot el necessari, però a porta tancada i, premeditadament, ha considerat que no era bo que tot això transcendís als mitjans de comunicació.

Torna a recordar que, per bé que li critiquin, han de saber que ella ho ha fet ben a consciència, per les raons que ha explicat.

Sobre l'afirmació que "Mallorca està pitjor avui" i que el PP n'és el responsable de la situació de pobresa, més alta que mai, respon que el fet d'utilitzar la pobresa en contra d'aquest equip de govern és una actitud de demagògia que utilitza l'oposició per intentar cercar titulars, però observa que les factures i les prestacions socials no se paguen amb demagògia, sinó amb bona gestió econòmica, reactivant l'economia; s'ha de saber destriar bé les prioritats, a l'hora de prendre les decisions, per tal de poder generar més llocs de treball; és així, com se paguen les factures i les prestacions socials.

Recorda que a finals de l'anterior legislatura, la Sra. Armengol deia, en aquesta tribuna: "Mai, en un període tan curt de temps, havíem estat testimonis d'un progrés tan evident." Ho va sentenciar la Sra. Armengol, però resulta que durant aquesta legislatura del Pacte, l'atur a Mallorca es va incrementar en més d'un 50%, la bretxa de la pobresa es va incrementar en un 56%, l'índex de pobresa en l'economia respecte a l'any 2007 es va incrementar en un 287%, durant l'època en què va governar l'esquerra.

Observa que no és ella, qui ho diu, sinó FUNCAS, que és un dels departaments més prestigiosos pel que fa a recull de dades.

Assenyala que la taxa d'atur es va incrementar en més del 900%, va caure el nivell de les rendes familiars, i la despesa familiar, i se varen incrementar molt les desigualtats. Aquesta és l'arrel, l'origen, de la pobresa a Mallorca, i la va originar l'oposició.

En canvi, el PP, que ha tengut la responsabilitat de governar durant els darrers quatre anys, ha hagut d'administrar bé el Consell de Mallorca per intentar pal·liar al màxim possible, aquestes dificultats. Recorda que s'ha hagut d'administrar, sobretot a l'inici

de legislatura, “fam, misèria i companyia” i diu que l’han de creure quan diu que ha estat difícil, però com a conseqüència d’haver fet una bona gestió les coses milloren.

Destaca que, mentre governava l’oposició, aquí se perdien 69 llocs de treball, mentre que a dia d’avui se’n generen més de 15 o 20 cada dia. Quan governava l’oposició se varen destruir uns 49.000 llocs de treball, i el PP en una legislatura n’ha creat devers 49.000. Reitera la diferència entre l’anterior legislatura, en què l’economia baixava un 0,3%, i l’actual, durant la qual creix més d’un 2%.

Torna a dir que aquesta és la millor manera de reduir la pobresa, que se va generar durant l’anterior legislatura perquè es feien les coses a l’inrevés. Tot seguit mostra una gràfica i ho explica detalladament. Diu que quan va arribar la Sra. Armengol per presidir el Consell de Mallorca hi havia 22.000 persones a l’atur, mentre que quatre anys després, ja eren 59.000 persones les que es trobaven en aquesta situació. És aquest, l’augment que va experimentar la pobresa a Mallorca durant els quatre anys del seu mandat.

Al PP li ha pertocat governar, en una època difícil i sense un cèntim ni a les administracions ni a les famílies, i amb els bancs sense concedir préstecs. És cert, però també ho és que les dades anteriors comencen a baixar. Cada vegada són més les persones que abans es trobaven a l’atur i que ara ja tenen feina, tot i que ara l’oposició planteja el debat en el sentit de qüestionar la qualitat del treball.

Se’n pot parlar, evidentment, però en el benentès que la situació anterior era que no n’hi havia, de treball, i aquesta ja és una diferència important. És obvi que durant la legislatura anterior no n’ha havia, per la qual cosa no se pot parlar, de la qualitat dels llocs de treball. Ara sí que n’hi ha, per la qual cosa se’n pot discutir la qualitat. Torna a destacar que la diferència és molt important.

Qüestiona què es feia, en el Consell de Mallorca, amb les seves competències, mentre la situació era la que ha descrit. Demana com se varen administrar, els recursos de la institució, per intentar ajudar totes les persones que entraven en una fase de pobresa i dificultats econòmiques.

Mostra la gràfica que correspon a les despeses en concepte de protocol i de representació de l’equip de govern per fer notar quina era la gestió, mentre tota aquesta gent incrementava la llista de l’atur i, alhora, el perquè de la decisió del PP des del primer moment de la seva gestió: aturar màquines i eliminar tota la despesa innecessària.

Pel que fa a la partida “Estudis i treballs tècnics” recorda que durant la passada legislatura se varen gastar 12 M€, tot i la situació de dificultat econòmica que s’ha descrit abans. Assenyala que el govern actual ha reduït a la mínima expressió les despeses innecessàries i supèrflues, perquè ha sabut establir prioritats.

Tot seguit mostra la gràfica i fa notar també la diferència, referida en aquest cas a les despeses de publicitat i de propaganda, i ho retreu també. Fa el mateix en relació a la despesa de RMI.

Destaca l'encert del PP d'haver guardat els doblers que pertanyien a despeses prescindibles i els han pogut destinar a les persones que els necessitaven.

Diu que és aquesta, la diferència entre el PP i els partits polítics de l'oposició, i que ha ocorregut sempre el mateix, al llarg de la història, cada vegada que hi ha un crisi econòmica que incrementa l'atur i les desigualtats, ha coincidit sempre, tant en el Govern de l'Estat com en el Govern balear, amb etapes de govern del PSOE i sempre ha de venir el PP, amb les seves receptes econòmiques, per millorar l'economia, per tornar generar ocupació i per reduir les desigualtats entre uns i altres.

Quan al pressupost destinat als serveis socials, la Sra. Armengol hi va dedicar 464 M€ en quatre anys; aquesta és una dada objectiva. En canvi, el PP hi ha dedicat 550 M€, que representa un 20% més, per ajudar a pal·liar necessitats de persones concretes.

Pel que fa al pressupost global del Consell de Mallorca, estableix també la comparança entre la quantitat que se destinava als serveis socials durant la passada legislatura (un 28%) mentre que per a l'actual equip de govern la prioritat ha estat aquesta àrea concreta, i representa un 43%.

Diu que són xifres importants, i que és necessari destacar-les avui, en aquesta sessió.

Sobre el retret que s'ha fet al PP, en el sentit d'amagar les llistes d'espera de les residències, respon que no és cert, sinó que s'ha fet el mateix que sempre.

Atès que també s'ha acusat el PP d'haver incrementat molt més les desigualtats entre homes i dones respon que, en aquesta matèria, s'ha d'intentar que cada administració faci allò que li pertoca.

Sobre l'afirmació del Sr. Garau en el sentit que cada vegada hi ha més dones que s'incorporen al programa de RMI, comparat amb el nombre d'homes, assenyala que en aquest cas és evident que el PP, si ha duplicat l'assignació per a la RMI, haurà reduït molt aquestes desigualtats entre homes i dones respecte a les quantitats que hi dedicava el govern de l'anterior legislatura.

Destaca les polítiques d'inclusió social que s'han aplicat durant aquesta legislatura, amb una assignació de 90 M€. També fa avinent que han sabut adaptar els serveis socials a les necessitats del moment, com ara en el cas dels desnonaments, que fa quatre anys no se'n parlava tant; el PP ha tengut la capacitat de posar en funcionament un programa nou, conjuntament amb Creu Roja, al qual el Consell de Mallorca ha dedicat 1,5 M€.

Indica que ha quedat demostrat que s'han sabut adaptar a les necessitats, perquè eren conscients que la xarxa d'inclusió social només existia a Palma i durant els quatre anys s'han assabentat que a diversos pobles de Mallorca també tenien els mateixos problemes, per la qual cosa s'ha perllongat aquesta xarxa, que s'ha convertit en insular.

Observa que s'han establert acords amb empreses privades, amb vista a fer arribar els excedents alimentaris a molta gent, a més de 20.000 famílies de Mallorca.

Diu que, al seu parer, una de les coses que més ha ajudat tot l'àmbit dels serveis socials és el fet de pagar puntualment. És aquesta, la diferència substancial entre uns i altres equips de govern. Mentre abans no se pagava la gent del tercer sector, de la qual cosa se'n varen ressentir molt els seus serveis.

Atès que s'escolten comentaris discrepants entre la bancada de l'oposició, reitera que és cert, el que acaba de dir, i ho demostra el fet que el primer dia que el Sr. Bauzá va arribar al Parlament de les Illes Balears hi havia més de 400 persones convocades per exigir-li que pagàs tot el que devia, que corresponia als 4, 5, 6 i 7 mesos anteriors, quan encara governava la Sra. Armengol.

Atès que el Sr. Garau diu que no és cert, li demana perquè la gent li telefonava, cada dia, i venien directament a veure-la, plorant fins i tot. Vist que el Sr. Garau diu que el motiu era que el PP havia dit que no pagaria, li fa notar que és cert que no hi havia ni un duro, però que no vulgui confondre la realitat de la situació econòmica de la societat.

Fa avinent que, per poder donar prioritat als serveis socials, era necessari tenir els comptes de la institució ben clars. Afirmar que se va fer una feina molt important, a l'inici de la legislatura, i sobretot durant els dos primers anys, per aclarir-ne els comptes.

Tot seguit, en dóna uns exemples per refusar afirmacions que s'han fet i que són del tot falses.

Quan al deute amb els bancs, s'ha dit que el Consell de Mallorca deu 250 M€, i no és cert. Recorda que l'any 2011, quan varen iniciar la gestió, se devien als bancs 195 M€ i quan acabi aquesta legislatura el deute serà de 136 M€, la qual cosa significa que el PP deixarà als mallorquins una institució menys endeutada: s'ha reduït el seu deute en un 30%.

També fa avinent que varen rebre un Consell de Mallorca amb un pressupost hipotecat, i acabaran la legislatura amb un pressupost aprovat. Després de les eleccions, qui entri a governar la institució trobarà un pressupost a punt de revista.

Recorda també que varen trobar el Teatre Principal embargat per un valor d'1,7 M€, i el PP l'ha saldat.

A més, la CAIB devia 220 M€ al Consell de Mallorca i a dia d'avui en deu 180 M€, és a dir, n'han recuperat 40 M€. Abans, no pagaven ningú i ara paguen a tothom puntualment, per la qual cosa s'han reconduït prou bé les coses.

Observa que abans d'aquesta legislatura no existia una Llei de finançament del Consell de Mallorca, i ara sí que hi és.

També comenta que a l'inici de legislatura se devien 60 M€ als proveïdors, mentre que ara ja no els deuen ni un cèntim i se paga a quinze dies.

El deute als ajuntaments, a l'inici de legislatura, era de 90 M€ mentre que ara la institució ja no els deu res.

Recorda que el PP ha arribat a pagar als ajuntaments el Pla de Prestacions Bàsiques (PPB) dels anys anteriors (2008, 2009 i 2010), i després lògicament els anys d'aquesta legislatura. Aquest detall indica també la gran diferència que hi ha entre ambdues formes de gestió del pressupost.

Reitera els arguments anteriors sobre allò que ha permès establir prioritats i poder destinar partides tan importants a les persones que necessitaven una mà amiga de l'administració pública.

Quan a la Llei de consells insulars, fa notar que, per bé que l'acusin de poc valenta, hauran de reconèixer que almenys la seva valentia ha estat superior a la dels partits de l'oposició. Els recorda que, tot i que en varen parlar molt, varen governar durant quatre anys i no varen aconseguir aprovar-la. En canvi ella, sense fer tant de renou ni sortir tant en els diaris, ni bravejar-ne, perquè no és el seu tarannà, ha aconseguit que tot el seu equip de govern dugui endavant una Llei de finançament dels consells insulars.

Observa que ella era incrèdula, a l'inici, no s'ho acabava de creure que fos així, atès que si no havia estat possible abans, quan la situació econòmica era del tot diferent, no semblava probable aconseguir-ho quan aquesta situació econòmica era molt pitjor. Tot i les dificultats, l'han treta, i és evident que dóna molta més seguretat al Consell de Mallorca, molta més estabilitat i seguretat, molt més pes, l'han reforçat des dels pilars, com ha de ser una llei de finançament.

Destaca que el principi que inspira aquesta llei és l'autonomia financera.

Explica detalladament quin era el procediment comptable anterior, per tal de justificar al Govern balear cadascuna de les factures, per esbrinar si entrava o no entrava en el conveni subscrit. Explica que ara ja no és així, i el Consell de Mallorca rep uns doblers, que ha de justificar davant la Intervenció de la institució, però no davant l'administració que li envia els doblers. Aquest fet ha atorgat al Consell de Mallorca un cop de força i de majoria d'edat molt important.

També ha permès una suficiència de recursos perquè se puguin gestionar les competències que la institució té assumides. Explica que Mallorca ha incrementat el seu pes, dins el conjunt dels fons de participació que té la CAIB, respecte a Menorca i Eivissa i Formentera. Així, abans hi tenia un 62% i ara hi té quasi un 75%; és clar que ara pesa més, dins el conjunt.

Un altre aspecte important és que Mallorca participarà en les millores dels ingressos de la CAIB, de forma que si aquesta té més ingressos, automàticament els tindrà també el Consell de Mallorca. Pensa que és una prova més que s'ha gestionat de

forma seriosa, amb menys rialles que altres, i amb molta feina als despatxos, perquè no ha quedat altre remei que posar ordre en la institució.

Quan al retret que ha fet el Sr. Garau sobre els REC, respon que sobre aquest tema en poden parlar poc, els membres del Grup Socialista, perquè de tot quan li pugui dir sobre aquesta qüestió, ella li podrà fer el triple de retrets sobre aspectes negatius.

Pel que fa a l'acusació d'haver fet llimosna als ajuntaments, assegura que durant els quatre anys han estat al seu costat, i que els han escoltat. Recorda que varen ser precisament els ajuntaments els que varen preferir poder pagar les factures que tenien pendents, abans d'un Pla d'Obres i Serveis (POS) i així ho feren saber al Consell de Mallorca. Per aquesta raó s'ha posat en marxa durant dos anys un mecanisme per ajudar-los a pagar les factures que tenien pendents, sense fer "parts ni quarts", s'ha tractat tothom per igual.

Posteriorment, a petició també dels ajuntaments, s'han posat en marxa els POS per fer obres de primera necessitat, per un import de 20 M€. S'ha atès la seva petició de no haver de cofinançar les obres escomeses, i que les pagui íntegrament el Consell de Mallorca.

Quan a la política cultural, s'ha ajudat a tots i cadascun dels municipis de Mallorca, tant pel que fa a les seves biblioteques com en les activitats, les obres d'arqueologia, etc.

No entén tampoc que se queixin del funcionament de l'Assemblea de Batles i Batlesses. Recorda que l'Ordre del Dia de l'assemblea el fa la Mesa d'aquesta assemblea, formada per batles, motiu pel qual s'hi ha discutit sobre allò que han volgut els batles i batlesses de Mallorca.

Recorda que fins i tot s'hi han inclòs temes que no corresponen a aquesta administració, perquè se va forçar la seva inclusió i finalment se varen presentar. Retreu als membres de l'oposició haver aprofitat l'assemblea per fer política partidista i el seu intent de dividir els batles.

Diu que ella, en canvi, ha procurat ni dividir els batles, sinó seguir la política que volien la suma dels batles de Mallorca, perquè ho considera molt millor per a tothom.

Sobre el comentari del Sr. Garau en el sentit de retreure que, tan dolenta ha estat la gestió del Consell de Mallorca que el Sr. Cifre, batle de Pollença, li ha presentat un contenciós, li respon que ha de saber que precisament se refereix a un POS de l'any 2010. N'explica els detalls, per destacar que es tracta d'una gestió incorrecta que prové de la legislatura anterior, i li retreu que no la varen resoldre. També li diu que n'hi ha quatre mes, en el jutjat.

Quan a les inversions estatutàries, comenta que efectivament aquesta qüestió prové de l'anterior legislatura, i destaca que no s'ha perdut ni un cèntim d'euro. Explica que s'executen en un 70% i n'hi ha encara n'estan pendents, com ara les referides al Centre Internacional de Fotografia Toni Catany pel fet que hi ha qüestions que l'equip

de govern no pot preveure. Diu que haurien desitjat poder avançar més ràpidament, però malauradament Toni Catany va morir i han sorgit una sèrie de problemes relacionats amb l'organització del seu llegat.

Explica que, pel que fa a allò que és propietat del Consell de Mallorca (la casa de Tomás Montserrat), ja s'ha publicat en el BOCAIB l'execució de les obres per a la seva rehabilitació integral i les obres començaran aviat. Espera que se pugui aconseguir, entre tots, el més important: tenir un centre important en un municipi com Lluçmajor perquè tothom pugui gaudir d'un centre de fotografia d'una persona de tant renom com era Toni Catany.

Sobre les crítiques relacionades amb el tancament de la RTVM, demana que li responguin la pregunta següent: què va ser ella, valenta o covarda, a l'hora de prendre aquesta decisió?. Fa avinent que era molt més fàcil, per al Consell de Mallorca, mantenir-la oberta i poder contar tot allò que ha fet durant aquests quatre anys.

Atès que tot seguit s'escolten comentaris de desaprovació des de la bancada de l'oposició, insisteix a dir que s'hagués comptat tot allò que feia la institució, com es feia també durant el mandat de la Sra. Armengol, evidentment, perquè la televisió pública ha de contar, entre d'altres coses, el que fa el Consell de Mallorca.

Reitera que el PP va decidir tancar la RTVM –com ja ho havia presentat en el seu programa electoral i ho havia explicat durant la campanya electoral a tota la societat mallorquina- atès que ho considerava un tema de gran importància, la qual cosa els ha permès poder guardar 50 M€ per dedicar-los a coses que eren molt necessàries.

Observa que era evident que no se podia mantenir tot allò que tenia el Consell de Mallorca, amb els ingressos de què disposava i en el context d'aquesta illa. Era del tot necessari triar, decidir quines eren les prioritats, i aquesta decisió va ser una d'elles.

Quan als retrets referits a les decisions sobre les intervencions a la serra de Tramuntana i dels pocs mitjans que té el Consorci Serra de Tramuntana Patrimoni de la Humanitat, reconeix que té els que té, i evidentment haurien desitjat poder tenir-ne més. Tot i aquestes limitacions econòmiques, considera que s'han fet coses extraordinàries durant els quatre anys, d'una manera modesta però rigorosa; s'ha intentat complir tot allò que demana la UNESCO per als béns que són patrimoni de la humanitat i també s'ha intentat implicar la població i els propietaris; s'han fet programes d'educació adreçats a les escoles i s'han organitzat visites a indrets específics que són estratègics i que han resultat determinants a l'hora d'aconseguir el seu nomenament com a patrimoni de la humanitat.

També s'han dedicat ajudes que permetin tenir cura de les oliveres i per arreglar determinats elements etnològics que es troben deteriorats i s'han d'arreglar.

Tot seguit comenta que ara se vol fer un congrés, però a l'oposició no li sembla bé aquesta iniciativa. Per aquesta raó, demana que tots els membres d'aquesta corporació facin un exercici de sensatesa, si és possible, i tot seguit n'explica els motius.

Diu que hi ha un congrés organitzat, les dates del qual no ha triat l'equip de govern, perquè el seu desig era que se celebràs durant el passat mes de febrer. Per diversos motius, entre els quals el fet que no tenien encara els informes de la institució per poder celebrar-lo, aquest s'ha retardat fins al mes d'abril.

Comenta que hi assistirà gent de tot el món i que s'ha previst que hi assisteixin membres del departament de Turisme de la Universitat George Whashington (EEUU), com també el president del Comitè Internacional de Paisatges Culturals de ICOMOS –presència aquesta que és del tot interessant per al Consell de Mallorca- i el president de la TUI.

Assenyala que ella se compromet a que no hi assisteixi cap polític del Partit Popular, atès que és un congrés tècnic i no el vol capitalitzar políticament.

Informa que el cost d'aquest congrés és de 130.000 €.

Reitera el seu compromís en el sentit que no hi haurà cap conseller de la institució que hi vagi, i que el PP no el capitalitzarà políticament, però vol saber prèviament què en pensen, el Grup MÉS per Mallorca i el Grup Socialista, i ho demana directament als seus respectius portaveus.

Adverteix que no voldria fer un congrés si ha d'acabar a la Junta Electoral. Fa avinent que és un congrés positiu per a la serra de Tramuntana i per a Mallorca, però si els membres de l'oposició consideren que no s'ha de fer, no se farà.

Els torna a dir que ella opina que és positiu que es faci, per les raons que ha explicat, però tot i això ho deixa a les seves mans; si li indiquen que no volen que se faci, s'anul·larà i se perdran 50.000 o 60.000 €.

Insisteix a dir que el seu compromís és celebrar-lo.

Quan a la importació de residus, fa notar que se'n podria parlar dues hores més, però considera que ja n'ha parlat prou durant la seva intervenció inicial. Assegura que no els ha agradat fer-ho, però no els ha quedat altre remei, si no s'havia d'apujar l'import del rebut que paguen les famílies de Mallorca per al tractament dels residus.

Assenyala que l'opció era incrementar el rebut en un 56% o bé cercar uns ingressos alternatius, no n'hi havia d'altra. Opina que s'ha optat per una decisió valenta, és a dir, aconseguir ingressos alternatius d'altres indrets d'Europa. No considera que sigui cap cosa estranya, el que fan, pensa que és normal, a Europa, i que està admès per la Unió Europea i que es fa amb les mesures de seguretat adients.

Pel que fa a si pot o no fer malbé la imatge turística de Mallorca, observa que en els països d'origen d'aquest turisme es fa amb una certa normalitat i forma part de l'economia verda, no genera més problemes. Fins i tot Irlanda, on s'ha fet una certa crítica d'aquesta mesura, la realitat és que volen endur-se'n cap allà el combustible sòlid recuperat que hi ha per Europa, per tal d'obtenir uns majors ingressos.

Diu que aquest fet ha determinat que s'hagi produït més energia verda i que se reduís molt l'energia contaminant del carbó que s'utilitza a Mallorca, sense perjudicar la nostra economia turística, perquè han vingut més turistes que mai. Per aquestes raons, el resultat final no és dolent per a la nostra illa.

D'altra banda, fa avinent que les instal·lacions per al tractament dels residus ja existien i que l'actual equip de govern les va heretar. Reconeix que són extraordinàries, de primer nivell mundial, i que ve tothom a veure-les; són perfectes, però d'unes dimensions enormes, raó per la qual l'empresa concessionària hi ha de poder aportar més material, per tal que resultin rendibles.

Comenta que, amb vista al futur, s'haurà de considerar el que indica la Unió Europea, en el sentit que l'any 2020 no hi pot haver abocadors en els territoris insulars, i això ho saben perfectament els membres dels partits de l'oposició del Consell de Mallorca. Observa que els fems que es produeixen a Menorca, a Eivissa i a Formentera representen unes 100.000 tones/any i que allò que s'importa de fora és més o menys la mateixa quantitat.

Tot i que no se sap què passarà en el futur, el cert és que governi qui governi el Consell de Mallorca d'aquí a uns mesos, haurà d'afrontar aquestes directrius.

Sobre la qüestió de Mac Insular, una altra empresa concessionària del Consell de Mallorca, respon que és mentida que la sentència judicial indiqui que el Consell de Mallorca ha de pagar una quantitat econòmica, no ho diu enlloc.

Reitera que, si els membres de l'oposició l'han llegida íntegrament, han de reconèixer que és així. Explica que la sentència indica que durant els darrers anys (2010, 2011 i 2012) no s'ha revisat la tarifa, cosa que és certa, i la sentència ho critica per aquesta raó. En conseqüència, fa notar que és clar que de totes aquestes crítiques, la meitat corresponen a la Sra. Armengol, o a la Sra. Garrido i l'altra meitat li corresponen a ella. Recorda qui va governar la institució fins a la meitat de l'any 2011.

Puntualitza que allò que estableix l'esmentada sentència és que l'empresa concessionària té dret a que cada any se revisin els preus, i ho concreta en els anys 2010, 2011 i 2012, per la qual cosa torna a dir que la responsabilitat és a parts iguals, com ha afirmat abans.

També fa avinent que, des de l'inici d'aquesta legislatura, el personal tècnic de la institució ha fet feina de valent per estudiar a fons aquesta concessió. Diu que s'ha enviat la documentació a la Fiscalia, la qual no ha dit res. També se va enviar al Consell Consultiu, el qual va indicar que s'havia de reinterpretar aquesta fórmula, i és sobre aquesta indicació que se treballa actualment; ho fa una comissió de professionals tècnics de la institució, conjuntament amb els professionals de Mac Insular, per tal de trobar la fórmula més beneficiosa per al Consell de Mallorca i per a la ciutadania de Mallorca.

Indica també que, durant aquesta legislatura, l'única sentència que hi ha hagut i que ha implicat pagar uns doblers a Mac Insular ha estat una sentència que condemnava

l'anterior equip de govern, pel fet que l'any 2010 s'havien de revisar les tarifes i no ho varen fer perquè s'havien d'apujar i ja eren prou cares.

El fet és que el Consell de Mallorca va decidir que en comptes d'apujar les tarifes donarien una subvenció de 600.000 € a Mac Insular, però després no la varen pagar i per aquesta raó l'empresa Mac Insular va interposar un contenciós administratiu al Consell de Mallorca, que la institució ha perdut. Tot plegat, 600.000 €, més 300.000 € d'interessos de demora, 900.000 € que s'han perdut.

Per tot el que ha explicat, reitera que és obvi que no li poden atribuir a ella la responsabilitat per aquesta indemnització que s'ha de pagar a Mac Insular, com a conseqüència de l'esmentada sentència. Torna a dir que és fals, que la sentència condemni l'actual equip de govern, sinó que correspon a decisions de l'equip de govern de l'anterior legislatura.

Destaca la gran diferència que ha marcat la feina feta en aquest sentit durant l'anterior i l'actual legislatura. Així, mentre durant l'anterior era dirigida políticament, durant aquesta legislatura s'ha procurat que sigui el personal funcionari de la institució qui hi faci molta feina, de forma que s'hi ha implicat tot el departament i se mantenen reunions periòdiques amb les empreses concessionàries, per aclarir les coses amb la intenció que tot funcioni molt millor.

Pel que fa a les crítiques que ha rebut referides al seu estil de governar la institució, reconeix que és diferent, evidentment, l'estil del PP i el PSOE. Assegura que l'equip de govern ha procurat governar amb rigor, amb humilitat, de forma senzilla, que la societat ha entès molt bé. Puntualitza que això no significa voler devaluar la institució, sinó tot el contrari, perquè potser la prestigia més, l'honora i agrada més a la gent.

En aquest punt se senten comentaris des de la bancada de l'oposició, contraris a la llarga durada de la intervenció de la Presidenta, amb l'argument que després l'oposició no té més que quinze minuts de torn de rèplica per a cada partit polític.

La Presidenta reprèn la seva intervenció. Diu que considera que durant els quatre anys de legislatura ha demostrat prou bé quin era el seu tarannà presidint el Consell de Mallorca, i que no ha mirat gaire el rellotge, sinó que ha deixat parlar els portaveus dels Grups polítics tot el temps que ells han considerat necessari.

Observa que avui, en el darrer Debat de Política General, li han demanat moltes coses, raó per la qual intenta contestar-les totes, perquè és el més raonable. Opina que allò que pertoca és escoltar qui presideix una institució, quan dona les explicacions sobre allò que li ha demanat l'oposició.

A continuació s'adreça al Grup MÉS per Mallorca.

Fa notar que el Sr. Ensenyat, en la seva intervenció, ha explicat quin era, el seu programa electoral per als propers quatre anys, si la societat mallorquina li atorga la seva confiança.

Quan a l'al·lusió que ha fet a la participació, li fa avinent que ell assisteix a totes les sessions del Ple, igual que ella, per la qual cosa coneix que hi ha una persona que hi intervé, a totes les sessions. Li demana que s'imagini com serien aquestes sessions si hi haguessin d'intervenir, també, persones, sindicats, bombers, senderistes, ciclistes, entitats socials, comerciants, ecologistes, persones discapacitades, ajuntaments, etc.

Li fa notar que, independentment de quins polítics resultin elegits, se considera que representen i que estan en contacte amb totes aquestes entitats i col·lectius que tenen relació amb el Consell de Mallorca. En aquest sentit, assegura que els consellers i conselleres, els directors insulars, els secretaris tècnics i ella mateixa han estat en contacte amb totes les entitats, conversant i aclarint què necessitaven, en relació als projectes que tenien en comú.

Adverteix que, si tota aquesta gent ha de venir al Ple, les sessions se poden allargar fins a tres o quatre dies. No creu que les fórmules de participació impliquin venir al Ple, perquè no s'aclariria res.

Pel que fa a eliminar les duplicitats, i atès que el Sr. Ensenyat ha considerat que s'havia fet poca cosa en aquest sentit, li fa saber que el seu parer és just el contrari, i tot seguit n'explica les raons.

Assenyala tot seguit el que s'ha eliminat: Turisme, Promoció Econòmica, Joventut, Igualtat, la Fundació Mallorca Turisme i la RTVM. Pensa que és evident, que no ho és, poca cosa.

Destaca que durant aquesta legislatura el Consell de Mallorca s'ha limitat a gestionar els àmbits per als quals en té les competències. Diu que poden discutir si, en el futur, n'ha d'assumir més, però avui s'ha de reconèixer que durant aquesta legislatura ha estat més fàcil esbrinar a qui corresponia tal o qual competència.

Fa avinent que s'ha pogut fer amb una estructura més petita, amb menys càrrecs polítics, i té un cert mèrit, perquè la feina ha resultat més feixuga però s'han estalviat a la institució 7 M€.

Sobre els comentaris en relació a si el Consell de Mallorca ha d'assumir el transport públic, la promoció turística i la implantació d'una taxa turística, opina que el debat propi de la propera legislatura serà aquest: ha d'assumir més competències, el Consell de Mallorca, sí o no?.

Diu que, al seu parer, depèn de les condicions en què s'assumeixin, de forma que si el Consell de Mallorca ho pot fer millor que com ho fa actualment el Govern balear, se poden assumir, però si no és així no s'han d'assumir. Pensa que s'ha de pensar en la ciutadania, en la forma en què se li solucionen els problemes que té, raó per la qual el plantejament ha de ser aclarir quina institució gestionarà millor cada competència, i que aconseguixi la competència la que ho pugui fer millor.

Pel que fa a la defensa del sector públic que ha fet el Sr. Ensenyat, li respon que efectivament se fan coses ben fetes, des del sector públic, i moltes extraordinàries

perquè hi ha grans professionals. Pensa que també és bo que les administracions, en general, facin allò que no pot fer la iniciativa privada, en el benentès que el servei sigui de la mateixa qualitat, com a mínim, i si és possible a un preu més baix.

Fa notar que en tenen un exemple, dins l'àrea de la Discapacitat. Recorda que el Consell de Mallorca té les competències de Discapacitat, dins els serveis socials, tot i que no du directament els programes perquè ho fan unes entitats determinades que estan relacionades amb aquest sector. Destaca que ho fan bé, que funciona molt bé.

Per aquesta raó, opina que no s'han de maleir les decisions del PP quan se considera que el sector privat pot prestar determinats serveis; si la iniciativa privada ho fa millor que el sector públic, i representa un estalvi de doblers que se poden destinar a altres necessitats més urgents del sector públic, és del tot correcte.

Pel que fa al retret de fer poca cosa en l'àmbit cultural, el refusa i assegura que és just el contrari, que han fet miracles. S'ha passat de donar un caramull de subvencions nominatives a no donar-ne, en general, i que tot se gestioni per mitjà de convocatòria pública de subvencions. D'aquesta forma s'arriba a tots els sectors, però és per convocatòria pública, que és el més correcte.

Tot seguit esmenta una sèrie d'exemples de les actuacions que s'han fet en el sector cultural.

Pel que fa a la Casa Blai Bonet, ja s'ha posat en marxa aquest projecte, a Santanyí.

També s'ha iniciat una Mostra de Cultura Popular, i s'ha ajudat molt a promoure el ball mallorquí. Assegura que ha funcionat molt bé i que s'han fet molts programes nous.

Destaca que el Teatre Principal funciona millor que mai.

Es mostra convençuda que s'han de saber gestionar bé els recursos, per poder arribar a més gent. I, seguint aquesta línia, s'ha contractat molta gent mallorquina dels distints sectors de l'àmbit cultural i aquesta gent –prop de 500 persones- n'està molt contenta. Opina que aquesta decisió genera negoci, dins el món cultural. També n'esmenta el seu Cicle de Cultura Popular.

Assenyala que també han donat suport als ajuntaments, pel que fa als seus programes de Cultura en Xarxa, o a la Xarxa de Biblioteques.

Torna a dir que han fet moltes actuacions, tot i ser cert que en podrien haver fet més, però els recursos són els que són.

A continuació se refereix a l'àmbit de Carreteres. Considera que està a la vista, que s'han fet carreteres, durant aquesta legislatura, i que també està a la vista que durant la legislatura anterior no se'n varen fer.

Reconeix que l'actual conveni de Carreteres prové de l'anterior legislatura, sense cap dubte, però recorda que quan l'actual equip de govern es va fer càrrec del Consell de

Mallorca aquest conveni es trobava “a la UCI, i ben malalt”. Recorda que hi havia un conveni i una administració que havia avançat uns doblers per fer carreteres (200 M€), però quan va demanar la justificació oportuna d'aquesta despesa només se li va presentar la justificació per import de 300.000 €.

És del tot evident, que existia un greu problema, perquè lògicament el Ministeri de Foment va exigir que se justificàs correctament la despesa feta o bé se retornassin els doblers no justificats. Atès que els doblers s'havien destinat a pagar despesa corrent, el conveni va quedar paralitzat, de forma que o bé se retornaven els doblers o se cercava alguna solució, i aquesta és la feina que s'ha hagut de fer, conjuntament amb els enginyers, per tal de fer projectes i adjudicar obres.

A dia d'avui, està a la vista que a Mallorca el conveni de Carreteres s'ha pogut reconduir i que s'han invertit devers 240 M€, durant aquesta legislatura i en matèria de carreteres (obres de carreteres noves i de manteniment de les existents).

Destaca que aquestes obres han ajudat molt a reactivar l'economia i moltes empreses que haurien fet fallida han pogut surar i mantenir els seus llocs de feina i contractar nova gent. Tot plegat, ha contribuït també a tenir unes carreteres molt més segures.

Atès que el Sr. Ensenyat també li criticava les mancances que tenien les carreteres per a l'àmbit del ciclisme, li fa notar les millores que també han suposat les obres esmentades per a aquesta activitat. Li fa avinent que en el Consell de Mallorca existeix una comissió, de la qual forma part la Federació de Ciclisme, i que ja fa dos anys que fan feina conjuntament, i des del Departament de Cultura i Esports i des del Departament d'Urbanisme i Territori segueixen els seus suggeriments, perquè interessa molt el turisme de l'àmbit ciclista.

Tot i això, recorda al Sr. Ensenyat que el Consell de Mallorca pot actuar en les seves carreteres, però no ho pot fer en les carreteres municipals. I, en el cas de moltes carreteres comarcals que són del Consell de Mallorca, s'hi ha actuat, s'han asfaltat i s'han millorat.

A més a més, s'han retirat les barreres de ferro per posar-ne de fusta, a petició dels ciclistes. També s'ha arreglat la carretera que va fins al Cap de Formentor, que feia vint anys que no s'asfaltava, tot i que els ciclistes ho demanaven. I s'ha posat l'enllumenat en el Túnel de Monnàber, perquè també ho demanaven.

La Federació de Ciclisme demanava que es fes una campanya de sensibilització, i s'ha fet.

Admet que li critiquin el que sigui necessari, però no ho haurien de fer sobre aquestes qüestions, perquè s'ha fet una feina molt digna i ho haurien de reconèixer.

Tot seguit se refereix a les al·lusions que ha fet el Sr. Ensenyat a la qüestió dels immigrants. Li diu que és fals, raó per la qual no li ha agradat que ho digués. Assegura que des de l'IMAS s'ha ajudat tothom per igual, com és lògic.

A continuació fa referència al Grup Socialista per fer notar que durant aquesta legislatura ha estat una tònica general que en els Plens, i fins i tot avui, enlloc d'invertir el 100% del temps a parlar del Consell de Mallorca parlen d'altres administracions, bàsicament de la CAIB.

Fa notar al Sr. Garau que, si té moltes crítiques a fer del Consell de Mallorca, per alguna raó, el més lògic és aprofitar el temps per parlar-ne; si se dedica part del temps assignat a parlar d'altres administracions, significa que no té massa crítiques a fer referides a allò que s'ha fet en el Consell de Mallorca durant aquesta legislatura.

Atès que prefereixen parlar del Govern balear, i si li permeten la broma per acabar, diu que creu que és normal que la Sra. Armengol hagi decidit que per a la propera legislatura la majoria dels membres de l'actual bancada del Grup Socialista vagin cap al Parlament de les Illes Balears.

Per acabar, diu que suposa que ha deixat alguna cosa sense comentar, però en poden seguir parlant en el següent torn.

El moderador, Sr. ROTGER, dóna la paraula al Sr. Garau.

El Sr. GARAU inicia el seu torn de rèplica.

Assegura que, tot i que no és la primera vegada que ocorre, avui la Sra. Presidenta l'ha decebut del tot i de forma definitiva.

Li fa notar que ell no se presenta a les eleccions com a cap llista en el Consell de Mallorca, però ella sí, per la qual cosa hauria d'haver utilitzat la sessió d'avui per fer una anàlisi més crítica de la seva gestió. Tot i que ha començat reconeixent que no tot han estat *flors i violes*, després no ha acceptat cap tipus d'error estratègic. Només en el cas del congrés, s'ha vist que la preocupa molt.

Diu a la Presidenta que, tret que ara canviï el to, en la darrera intervenció que li resta, s'ha vist en tot moment el doble discurs amb què va començar a governar aquesta institució. Sabia quina era, la realitat d'aquesta institució, però públicament n'explicava una altra versió. Assegura que també ho feia el Sr. Bauzá, el Sr. Montoro, el Sr. Rajoy perquè estaven tots perfectament orquestrats en una estratègia ben clara: carregar sobre les espatlles del PSOE una crisi que era present en tots els partits polítics, en totes les comunitats autònomes i també en tots els països europeus. Davant aquesta realitat social, el PP, en comptes de fer una política d'Estat adequada, una política en majúscules, va preferir afegir llenya al foc i perjudicar el PSOE.

Li demana també si ho creu, realment, que el culpable de la crisi a Espanya ha estat el PSOE. Atès que, des de la bancada del Grup Popular, rep respostes afirmatives, comenta que en aquest cas, continuïn amb aquesta creença, perquè és clar que prefereixen creure en una fantasia que descobrir quina és, la realitat, que sempre és més interessant i més complexa.

Assegura que, amb aquesta doble moral, continua donant les dades que vol, i li són indiferents les dades que doni Intervenció, o el Banc d'Espanya, sobre les liquidacions dels pressuposts, perquè segueix dient que el govern de la legislatura anterior no va fer carreteres. Li demana com s'haurien invertit 350 M€ si no n'haguessin fet. És clar, que en quatre anys no s'ha assabentat de res.

Sobre aquestes qüestions, i atès que sembla que els han advertit que només han de dir determinades coses: que el PSOE gestiona malament, que malbaraten els doblers, que no saben gestionar l'administració pública, i que el PP ha arribat al Consell de Mallorca per salvar els mallorquins del caos total.

També li demana si ho sap, quan se va produir el creixement més important del nombre de turistes. Li fa saber que va ser l'any 2011, quan va créixer un 50% respecte a l'any 2009. Evidentment, no va ser gràcies a la gestió socialista, però és ben segur que no va ser gràcies al PP.

Tot seguit li fa avinent que durant els anys 2012, 2013 i 2014 el turisme, a Mallorca, ha anat creixent entre un 2% i un 3%. El fet de passar de 5.900.000 a quasi 8.800.000 turistes va ser degut a una qüestió molt senzilla: Alemanya i Anglaterra començaven a sortir de la crisi.

Retreu que, a l'inici d'aquesta legislatura, l'equip de govern refusà la col·laboració que tant ell com el Sr. Alemany (PSOE) li oferien, perquè la gestió del Consell de Mallorca fos la correcta. Afirmar que el PP no en tenia ni idea, de gestionar una institució com aquesta, però en comptes d'acceptar la mà estesa que se li oferia, va preferir seguir la salmòdia de retrets sobre el malbaratament de doblers i la mala gestió del PSOE.

Recorda que els varen advertir que l'únic problema seriós que tenia aquesta institució, des del punt de vista econòmic, era el deute que el Govern balear mantenia amb ella, perquè era complicat com a conseqüència de la pròpia situació complicada de la CAIB.

Tot seguit explica quina ha estat, la història d'aquestes gestions per fer notar que el Govern balear no va ajudar la Sra. Salom fins al darrer moment, i ho va fer per una qüestió molt senzilla, perquè el Govern de l'Estat va passar d'un deute del 68% que va deixar l'anterior equip de govern, l'any 2011, a un deute de pràcticament el 100% del PIB. Així, està prou clar que han posat en marxa el crèdit, i han anat regant totes les institucions públiques, per treure'ls el pes del deute.

Recorda que durant la passada legislatura sí que va ser possible establir un pacte amb el Grup Popular, quan el seu portaveu era el Sr. Jaume Font. Va ser un pacte econòmic contra la crisi, en virtut del qual se varen reordenar totes les partides i tota l'estratègia econòmica de la institució amb vista a destinar els doblers als aspectes que se consideraven fonamentals: el Pla d'Obres i Serveis, augmentar la partida de Renda Mínima d'Inserció (RMI) i moltes altres actuacions necessàries.

Reitera que va ser possible, amb els membres del PP anteriors als actuals.

Retreu altra vegada l'estil de govern de la Sra. Salom, capficat d'una banda a no escoltar cap advertiment i, per l'altra, a no voler enfrontar-se a cap altra administració, local o estatal, per tal de reivindicar les necessitats del Consell de Mallorca. Diu que, atès que la Presidenta va afluir davant qualsevol exigència, és lògic tot el que ha passat, i la institució ha minvat el seu poder, la seva capacitat econòmica, les inversions no han estat les pròpies d'una situació de crisi.

Diu també a la Presidenta que només caldria que veiés els programes de televisió i els articles de premsa, per comprovar que el Consell de Mallorca és una institució més marginal que fa quatre anys, dins el panorama institucional de les Illes Balears.

Tot seguit se refereix a les obres de Carreteres.

Recorda a la Presidenta que l'anterior equip de govern no va poder fer la primera gran inversió en carreteres, el Cinturó, perquè el PP els va presentar un recurs. Li demana que s'informi, i ho podrà comprovar. Aquest va ser el motiu pel qual no varen poder fer res, l'any 2010 ni tampoc l'any 2011.

Li recorda també que no li ha contestat què pensa fer, en relació al deute de les bestretes, que manté el Govern balear. Li reitera la pregunta, atès que se presenta a les eleccions com a cap de llista a la presidència del Consell de Mallorca. Li fa avinent que és aquest, el gran problema que té la institució. En el pressupost de 2014 les bestretes ja no es reconeixien, i n'hi ha quatre pendants; vol que ho digui davant el Ple, si el Sr. Bauzá les pagarà.

A continuació parla de les inversions estatutàries.

Diu que, quan el PSOE li parla del forat de 40 M€ no li parla de les que va pactar i aconseguir el PSOE del Govern central, sinó de que durant els darrers quatre anys no ha fet res per aconseguir cap projecte nou, i ha gestionat malament els que li varen deixar.

Li diu que tampoc no ha fet res per fer cap projecte nou de conveni de Carreteres, fan comptes de passar deu anys amb el conveni que va fer el PSOE.

Tot seguit tracta el tema de la importació de fems.

Li diu que ja en poden fer, d'economies verdes, que la gent de Mallorca no vol que s'importin fems de fora, de dubtosa legalitat, perquè genera una imatge pública de Mallorca que no és la que li pertoca vendre a l'estranger i, a més a més, genera determinades incògnites importants de caràcter sanitari.

Respecte a la serra de Tramuntana, li demana que doni la informació que tengui sobre projectes importants com els que ja s'havien fet durant la passada legislatura, sobre algun bé d'interès cultural que es vulgui promocionar com a Bé de la Humanitat.

També vol saber què pensa fer en relació als Plans d'Obres i Serveis, si pensar fer-hi inversions o no, si pot anunciar projectes i idees noves, com és habitual fer en un debat com el que se celebra avui, per tal d'il·lusionar la ciutadania.

Pel que fa a combatre la pobresa, recorda que fa un mes i mig, aproximadament, la Presidenta va anunciar als mitjans de comunicació que establiria un acord amb la EAPN. Li demana que confirmi si signarà aquest acord, atès que la EAPN li proposa un compromís d'afegir un 10% anual en els pressupostos de l'IMAS. Admet que ell el té, aquest conveni, però li fa notar que està redactat en uns termes que el PP no vol signar, de cap manera, i són els que acaba d'explicar.

Quan a la moratòria referida als centres comercials, demana si se tramitarà o no. Vol saber quin és el projecte del PP, perquè l'ha deixat desorientat, el que ha dit la presidenta.

Fa notar la gran quantitat de dubtes que existeixen sobre les competències que tindrà o no tindrà el Consell de Mallorca durant la propera legislatura, en cas que governi aquesta institució la Sra. Salom.

Tot i això, recorda que la ciutadania de Mallorca ja va expressar, fa temps, que l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears estableix que els consells insulars han de tenir aquestes competències. En aquest sentit, qüestiona per què Menorca i Eivissa les tenen i afirma que el seu Grup lluitarà per aconseguir la igualtat de competències entre tots els consells insulars.

Assegura que, amb el seu Grup polític, el Consell de Mallorca tindrà el poder que li pertoca tenir. A més a més, recuperarà aquelles competències i funcions que ha perdut, amb lleis que la Sra. Salom ha aprovat, en el Parlament de les Illes Balears, com és el cas de la Llei turística, la Llei agrària, la Llei del sòl, i la Llei de capitalitat.

Evidentment, milloraran també el finançament; és evident, que amb l'actual no és possible arreglar el Parc de Bombers, ni la Residència de La Bonanova, ni altres actuacions que són essencials, primordials per al benestar dels usuaris i de la ciutadania de Mallorca.

Consegüentment, caldrà modificar la Llei de finançament dels consells insulars, per tal que el Consell de Mallorca tenguí allò que per justícia li correspon.

Atès que existeix un tema pendent de resoldre, en el Consell de Mallorca, pel fet que el seu sistema de gestió i de tramitació i el seu estatut jurídic no està clarament sustentat d'acord a les lleis autonòmiques, diu que la seva formació política crearà una nova llei de consells insulars, que ha de convertir l'esmentada llei en el correcte règim jurídic dels consells insulars.

Assegura que seguiran una línia de municipalisme decidit, no com ha fet el PP, que ha demostrat diferències entre el Govern central i el Govern autonòmic.

Mostra el seu desacord pel que fa a l'actitud que ha tengut el PP amb l'Assemblea de Batles i Batlesses, raó per la qual diu que faran una carta de serveis per a tots els ajuntaments de Mallorca, i els donaran suport tècnic. També aprofundiran en la democràcia i la participació ciutadana, per mitjà de l'esmentada assemblea. Sobretot, duran endavant més polítiques socials, per poder rescatar les persones que es troben a

la cuneta, les que a dia d'avui no tenen residències on anar, les que pateixen desnonaments per no poder pagar el lloguer o la hipoteca, etc.

Impulsaran també les clàusules socials relacionades amb les contractacions de personal que facin les empreses que col·laboren per resoldre aquestes necessitats de la ciutadania.

A continuació diu a la Sra. Salom que, evidentment, no creu que la pobresa l'hagi ocasionada el PP, és clar, però li recorda que és ella qui va dur, en el seu programa electoral, que abaixarien els índexs de pobresa. Li demana si ho recorda, perquè suposa que adesiara el revisa, com ho fan tots els Grups polítics.

Assenyala també que, als polítics, la societat no els demana que facin només allò que és normal, que se pot fer en cada moment, sinó que intentin solucionar els problemes greus que té una comunitat. Retreu que el PP s'hagi dedicat a fer unes polítiques, sobretot en el Consell de Mallorca i en Govern balear però també en el Govern de l'Estat, que no beneficien tothom, com ha quedat prou demostrat.

Tot i que és evident que l'economia millora, i que hi ha empreses que milloren i se'n beneficien, però el tipus de creixement que s'experimenta està constituint una nova classe social, anomenada "precariat", formada per persones que no tenen una feina que els permeti arribar a final de mes, que han de canviar constantment de feina. Recorda que a Mallorca encara hi ha més de 30.000 persones a l'atur.

Per aquestes raons, reitera al PP el retret de no haver fet totes les gestions suficients per resoldre aquestes situacions, tot i reconèixer que han fet molta feina. També retreu que en algunes d'aquestes gestions el PP ha actuat de forma poc ètica, injusta, segons el parer del seu Grup.

Finalment, diu a la presidenta que, totes les raons que ha explicat, espera que les properes eleccions no li siguin favorables, perquè significarà que els mallorquins tendran una altra oportunitat.

El moderador, Sr. ROTGER, dóna la paraula al Sr. Font.

El Sr. ENSENYAT inicia el seu torn de rèplica.

En primer lloc, puntualitza que quan en la seva intervenció anterior s'ha referit a donar al Debat de Política General una vessant participativa no se referia, evidentment, a que tota la gent dels sectors interessats hagués de venir al Ple.

Assegura que el que pretenia era qüestionar si el que se fa en el debat d'aquesta sessió concreta serveix o no serveix per a la finalitat que té. Insisteix en la seva petició, perquè se qüestioni si el que s'ha fet avui serviria per aconseguir resultats, si en comptes de tractar-se del Consell de Mallorca es tractés del Consell d'Administració d'una gran empresa.

Observa que, quan ha citat persones concretes dels sectors interessats, se referia a plantejar què hagués passat, si se'ls hagués enviat almenys una enquesta, que representa una mínima participació, per part d'una administració. Considera que aportaria el coneixement d'uns *ítems* concrets, dades molt més fiables per fer-ne una valoració que un debat com el que se fa avui, amb un format que s'ha de considerar del tot anacrònic.

Per bé que tota la corporació del Ple hagi passat tot el matí en aquesta sessió, en acabar s'hauran de plantejar per a què ha servit i quines conclusions se n'han tret, concretes i vàlides, atès que l'objectiu de la sessió és avaluar la feina que s'ha fet a la institució, raó per la qual a l'inici del seu discurs ha plantejat la necessitat de canviar-ho.

Recorda que el seu Grup ja va presentar una moció en aquest sentit, que se va votar en contra. Evidentment, en tornaran a presentar una altra, per proposar un pla de participació ciutadana que sigui transversal en tota l'administració, per tal de canviar tot allò que ja és obsolet i anacrònic.

Diu que és necessari fer-ho, perquè aquesta és la imatge que desprèn la institució, la que arriba a la ciutadania. Considera que, segons l'opinió pública, els polítics deuen ser una espècie de monstres que es passen el dia discutint *com el ca i el moix*. Torna a qüestionar si aquestes actituds condueixen a algun lloc.

Atès que és el darrer Debat de Política General, diu que vol que les seves darreres paraules tinguin un caire positiu, per la qual cosa reconeix que han estat capaços d'arribar a determinats acords, i en destaca la seva importància, perquè no és just que la ciutadania es quedi només amb la imatge de desavinences que ha descrit abans i ha de saber que també hi ha hagut ocasions en què ha estat possible el treball seriós, les discussions lògiques i l'entesa final.

Tot seguit expressa el seu convenciment que l'únic que és possible endur-se'n, d'aquesta vida, són les experiències que aquesta ens ha donat. Per aquest motiu, i atès que avui és el darrer debat de política general i suposa que aquestes seran les darreres paraules que ell hi pronunciarà, vol aprofitar per agrair i per dir a tots els membres de la corporació, en nom propi i en el del seu Grup polític, que ha estat un honor poder compartir aquesta legislatura.

Desitja molt bona precampanya electoral a tots els partits polítics, molt bona campanya i molt bona presentació, que es farà avui.

Acaba la seva intervenció desitjant salut i molts d'anys a tothom.

El moderador, Sr. ROTGER, dóna la paraula a la Sra. presidenta per tancar el Debat de Política General del Consell de Mallorca.

La Sra. PRESIDENTA intervé a continuació.

En primer lloc s'adreça al Sr. Garau.

Atès que ell braveja de pactes aconseguits durant l'anterior legislatura, li diu que no sap si se varen fer per convenciment o més bé per necessitat, perquè coincideixen amb el moment en què varen rompre les relacions amb Unió Mallorquina.

Li fa notar que va ser fruit d'una situació en què tenien un govern en minoria i si no pactaven amb el PP és obvi que moltes actuacions no s'haguessin fet, en aquesta institució.

Atès també que ha parlat molt insistentment de la crisi, li recorda que ella es trobava aleshores en el Congrés dels Diputats i que en moltes ocasions varen advertir a qui aleshores era el president del Govern de l'Estat, el Sr. Zapatero, que existia una crisi tremenda i que s'havien de prendre mesures i fer determinades rectificacions, perquè no s'anava pel camí correcte i s'havia de reconduir la situació.

Recorda que la resposta del Sr. Zapatero era sempre la mateixa: que eren uns antipatriotes, que no parlassin de crisi, perquè no n'hi havia, i que tot funcionava molt bé.

Afirma que una part de les desgràcies que s'han tingut, al llarg d'aquests anys, ha estat per culpa d'aquella miopia, d'aquella ceguesa, per no voler reconèixer a temps que s'havia de rectificar el rumb del nostre país i de la majoria d'altres indrets. Aquest va ser un dels punts d'inflexió més importants que ens han duit fins a les situacions que hem hagut de patir durant els darrers anys.

Pel que fa al retret sobre el deute de la CAIB amb el Consell de Mallorca, li fa saber que si l'anterior equip de govern hagués deixat el comptador a zero avui no parlarien d'aquest tema; se'n parla, d'aquest deute, perquè quan va arribar l'actual equip de govern el comptador marcava 220 M€, i durant aquests quatre anys han pogut reconduir aquesta situació en 40 M€. Quan a la quantitat que encara resta del deute, li diu que és ben segur que l'haurà de pagar, la CAIB, i li ho exigiran i no hi renunciaran.

Assegura que ho pot donar per fet, perquè representa defensar la institució, però li adverteix que allò que ella no farà serà recordar contínuament aquest deute en els mitjans de comunicació. Ho dirà i ho exigirà allà on pertoca fer-ho. Torna a dir que, de moment, ja han aconseguït recuperar 40 M€.

Quan al retret de no donar les xifres correctes, el refusa perquè precisament en sap, de treure comptes. Reitera que la diagnosi que se'n va fer, de la situació de la institució quan varen iniciar aquesta legislatura, va ser del tot encertada i aquesta certesa ha estat precisament la que ha permès reconduir la situació; és obvi, que el Consell de Mallorca està més sanejat avui que fa quatre anys, que ningú no persegueix els seus polítics pel carrer perquè els pagui, com ocorria abans.

Sobre la queixa que ha expressat en el sentit que no havien pogut fer les carreteres per culpa d'un recurs del PP li demana qui governava, aleshores, l'oposició o el seu equip

de govern. Li demana que s'imagini per un moment que l'actual equip de govern digués que no fa carreteres perquè l'oposició ho critica; és clar que si governen, si tenen la presidència de la institució i els seus consellers, apliquen la seva política, però no s'excusen en l'oposició. Demana que no donin la culpa a l'oposició, de no haver fet determinades coses durant la seva etapa de govern.

Tot seguit, s'adreça a ambdós portaveus de l'oposició, perquè li han fet el mateix retret referit al model del Debat de Política General.

Atès que li han demanat que definís què pensava fer, amb vista al futur, sobre el POS, sobre el projecte Serra de Tramuntana Patrimoni de la Humanitat, etc comenta que avui ha tengut l'oportunitat perfecta per parlar d'una cosa que vol fer, durant els propers quatre anys –que hagués estat el titular de demà a tots els diaris i hagués tapat tot el debat que s'ha fet avui aquí- però ha volgut respectar aquest debat, el Debat de Política General del Consell de Mallorca, que té per objectiu valorar la gestió feta durant la legislatura, i fer-ne el balanç.

Reitera que, per respecte a aquest debat, al Ple, i a l'oposició, no ho ha fet, tot i que ja tenen el programa electoral fet, evidentment.

Pel que fa a l'equiparació de les competències entre tots els consells insulars, recorda a l'oposició que ho han demanat sempre, però quan han governat no ho han fet.

Fa notar que els membres dels partits de l'oposició ja han governat el Consell de Mallorca en dos Pactes, i que del darrer fa quatre anys. Demana als seus membres si se varen equiparar, pel que fa a les competències d'Agricultura, o en matèria de Transport, o en les d'Ordenació i Promoció Turística. Destaca que no ho varen fer, tot i que ara ho tornaran incloure en el seu programa electoral; els demana si ho compliran o no, en aquesta ocasió, atès que el seu grau de compliment no és molt elevat.

En aquest moment s'escolten comentaris des de la bancada de l'oposició que qüestionen el grau de compliment del programa electoral del PP, als quals la Presidenta respon que, almenys en el Consell de Mallorca, el seu programa s'ha complert en més d'un 90%.

A continuació comenta la situació del Parc de Bombers.

Fa avinent que mai abans aquest parc havia tengut un pressupost tan elevat com el que ha tengut durant aquesta legislatura. Destaca totes les inversions que s'hi han fet, per renovar-lo i millorar-lo, perquè era una demanda de Bombers de Mallorca.

Tot seguit se refereix a la promesa del Grup Socialista de modificar la Llei de finançament dels consells insulars.

Fa notar al Sr. Garau que precisament ho podran discutir i la podran modificar perquè existeix, mentre que el PP no en podia discutir ni la podia modificar, perquè no

existia; representa una diferència molt important, en aquest sentit, el que s'ha aconseguit durant aquesta legislatura.

Quan a la promesa electoral del PP de reduir la pobresa a Mallorca, considera que ho han aconseguit. Certament, no l'han eliminada del tot, però n'han reduït el nivell.

Tot seguit fa referència al comentari amb el qual el Sr. Garau ha conclòs la seva intervenció. Atès que ha reconegut que l'equip de govern del PP ha fet molta feina, durant aquesta legislatura, li fa notar la contradicció que suposa, pel fet que abans li havia dit tot el contrari.

A continuació s'adreça al Sr. Ensenyat.

Li dona les gràcies pel seu tarannà durant aquest debat.

Li diu que, en molts aspectes que afecten la institució, pensen de manera semblant tots els partits polítics que hi tenen representació, perquè és obvi que tots defensen els ajuntaments –amb uns matisos o uns altres- però finalment tots pensen que ha d'existir un POS per ajudar-los, o que s'han de modernitzar en matèria informàtica i de facturació electrònica, que el Parc de Bombers ha de ser el millor possible, etc.

Sobre la imatge que la ciutadania n'extreu, d'aquest debat, comenta que la política té molts de components que són rituals i formes, i que són molt importants per a l'àmbit polític.

Valora el fet de poder tenir un debat com el d'avui, per poder confrontar opinions. Fa avinent que potser no té un resultat immediat, però ella ha escoltat tot el que s'ha dit i ha pogut veure què en pensa, cada partit polític, i suposa que cadascú fa el mateix, ho va pensant i meditant. Serà després de porgar tot el que s'ha dit, quan se podrà veure què en queda, d'autèntic, de totes les intervencions. Considera que ha estat prou important, aquest debat.

Quan als objectius que se va marcar l'equip de govern a l'inici de la legislatura, opina que s'han complit. Afirmar que la situació econòmica del Consell de Mallorca és millor, que s'han sabut establir prioritats, entre les quals s'ha afavorit l'àrea dels serveis socials. Considera que han actuat amb total transparència i honestat i pensant en el bé comú de tota la gent de Mallorca, sense fer cap tipus de distincions entre la ciutadania, cercant únicament millorar la seva situació.

Per aquestes raons, expressa el seu agraïment de tot cor a l'equip de govern, que ha permès fer una bona feina basada en els objectius que ha explicat.

També agraeix la feina dels partits de l'oposició i el seu tarannà. No és possible saber encara què ens procurarà el futur, en les properes eleccions polítiques, però en qualsevol cas desitja sort a tothom, que puguin seguir discutint i treballant les persones que tornin a coincidir després de les eleccions, sigui en el Consell de Mallorca o en el Parlament de les Illes Balears, i que l'any que ve la situació sigui millor, i que hi hagi menys gent a Mallorca que pateixi dificultats econòmiques.

Finalment, reitera el seu agraïment a tota la corporació del Ple del Consell de Mallorca.

El moderador, Sr. ROTGER, agraeix les intervencions i anuncia que, en compliment de l'acord adoptat en la Junta de Portaveus, els Grups polítics podran presentar les seves propostes de resolució fins a les 10.00 hores del dia 7 d'abril, propostes que se debateran en el Ple que se celebrarà el proper dia 16 d'abril i aixeca la sessió, de la qual, com a secretari general, estenc aquesta acta amb plecs de paper números de A N° _____ a A N° _____.

El secretari general

La presidenta